

סידור תפלה להרש"ש

הוה, יוד יוד יהה הא הי וו ואו ואו, הה הא הי
א א א, ל ל ל, איש, ד ה ד, נו י י ה
לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

יכוין להמשיך לכתר דל"ה ד' אלפין פשוטין דד' לבושין דד' מוחין דצינה דז"א
כל א' כלול מד' לפי שדל"ת דאחד גדולה כד' דלתי"ן.

א א א א א א א א א א א א א א א א

יכוין להאיר מחצ"ד דז"א לחצ"ד דל"ה.

שם **כבוד** **ברוך**

אלף הי יוד הי אלה הא יוד הא אלף הי יוד הי

מחכמ' דז"א לחח"ן דפרלופי מדעת דז"א לחו"ג דדתי"ן מצינה דז"א לבג"ה דפר' חצ"ד דל"ה.

יכוין להעלות פרק עליון דפרלופי חצ"ד דל"ה. יכוין להשאיר צ' פרקים

דנלח דמ"ה וצ"ן עס ג"פ יכוין צר"ס צרוך עס כבוד תחתונים דנלח דמ"ה וצ"ן

חסד הרי ד' פרקין דחסד גי' שכ"צ כמס' צ' קס"א ונלח דז"א והס כנגד צ' ונמשכים לחו"צ דל"ה אותיות **שם**.

וקנ"א חסד י"ו שנתנו בכתר דל"ה והס כנגד צ' מוחין דחו"ג ונמשכים בחו"ג דדתי"ן דל"ה.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דצ"ן דז"א עס ג"פ גבו' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד ד' אותיות **כבוד**.

(* (ויכוין שיאירו ג' מוחין חצ"ד דל"ה בגולגלתא דילה.)

מלכותו

(* ועיין בפע"ח מדרושי ק"ש שעה"מ פ"ח וצס' תו"ח דקכ"ז ע"א ושם מבואר דהכונה הזאת היא דוקא צק"ס שעה"מ ע"ש וכן כתב צס' עלי נהר די"ג ע"ב חוה מ"ו וז"ל ומ"ש בסידור צק"ס של היום צבס"כ להאיר מחצ"ד דל"ה בגולגלתא דילה טעות סופר שהעתיק והוא מק"ש שעה"מ עכ"ל ועיין בע"ח שט"ל דרוש יוד ופע"ח שס פ"ז וצס' תו"ח שס דהגי' שס דמאירין חצ"ד דז"א בגולגלתא דנוק' ונלע"ד כי הכל פ' אחד הוא ור"ל כי תחלה הג' מוחין דחצ"ד דז"א הם מאירין בחצ"ד דנוק' ואח"כ משס הם מאירין בגולגלתא דילה כמבואר בשער הכונות מדרושי הלילה פ"ח וע"ש. עוד ל"ל שמ"ש שמאירין מחצ"ד לגולגלתא ר"ל חילוניות דגולגלתא שהיא למטה מחצ"ד דילה כמ"ש הרב בע"ח שכ"ג ספ"א ע"ש ולפ"ז אזלא לה קושיית הרב זמרת הארץ (צמ"ש ד"י ע"א) שהקשה כי איך נמשכין המו' ממטה למעלה והולך להטעות מה שכתוב בסידור וגרס שנמשכין המו' מחצ"ד דז"א לגולגלתא דנוק' ומשס לחצ"ד דילה עש"ב. וא"ש חת"מ.

המסדר יאה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דלאה **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי הא יוד הא הא יוד הא

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל עשרה אהיה שהם גי' ליק' מי' לצושי המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות הסורס והכו'. **אף למד הי יוד ממ אף למד הי יוד ממ** **אלהים** גי' ש' ב' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחצר ז"ן צבתי' רוחא ברוחא יאהדונהי: **רעולם** יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דאי' ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי ואו הי** גי' לעולם.

גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד צב' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחצר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א.

וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד צ' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י**

יכוין לחלקם שרב א' בת"ת דמ"ה ופרק א' דיסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פסוטים מעק"ב אורות שנשארו בתצ"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מצחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

צק"ס
(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין בפחת עינים דכ"ה ע"ב במלת בשבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ס.
(יב)

סידור תפלה להרש"ש

הוּה יוֹד יוֹד הֵה הֵה הֵה הֵה הֵה הֵה הֵה
א א א ל ל ל ל א י ש ד ה ד נ ו י י ה

לאהבה את ה'. כסא ע"י אברהם. עבד א'.

(* בק"ש דערבית יכוין יחוד זה בזו"ן דצריאה :

יכוין לזווג את זו"ן שהיא תעלה מ"ן ע"י שם ז"ן וע"י נפשו ונפש הלדיק
והז"א יספיע מ"ד ע"י שם מ"ה וע"י רוחו ורוח הלדיק ומזדווגים :

ו יהוה יאהדונהי יוד הא ואו הא
חיצור זו"ן יוד הה וו הה

אח"כ יאמר הרמ"ח תיבין דק"ש לתקן רמ"ח איברי זו"ן ועמהם יתקן פר'
הנוק' ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד דזו"ן.
ויכוין כי צפרשה א' יש ה"פ נגד ה"ח המאירים מחכמה שבו לחסדים דדעת
דז"א ומאירים ומתקנים כתר וחוצ"צ ודעת ק"ל דרחל בה"ח אלו הרמוזים בר"ת
וס"ת ה"פ אלו שהם ה' פעמים כ"ו ה' הויות. אלא שיכוין אותם דצ"ן.

ויכוין בקריאתו להפריד בין הדבקים שהם ס' אותיות שוות הסמוכים
זה לזה שהם כנגד הו"ק דמ"ה וצ"ן דזו"ן הדבוקים יחד
אחצ"א כל אחת כלולה מי' שהם ס' ויכוין כי מעתה מתחיל לנסור
אותם ע"י החסדים המחפשים בהם עתה בקריאת פרשיות אלו וכנרמז
עליהם אותיות. ויכוין צמ"צ דאצגית"ן. ויכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא
לשכינה יְהוָה ויכוין לעשות עלמו עבד לה' ולקיים מ"ע לאהוב את ה' :

ואהבת גי' צ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א להמשיכם לכתר דנוק' הנק'

את יהוה יאהדונהי אלהיך בכל לבבך יכוין לכלול

החסד בגבורה וגבורה בחסד ובכל
נפשך יכלול גם הנוק' עם החו"ג
ובכל מאדך יכללם בחצ"ד מא"ד
כתר דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
בינה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן

גי'

(* וכמ"ש צ"ש רוח הקודש ד"מ ע"ד יחוד צ' וז"ל ואחר שחסיים פ'
בשכמל"ו עם הכונה הנז' אז תכוין לזווג ת"ת ומל' דצריאה ע"י שתי ההויות דמ"ה
וצ"ן וכו' וטעם היות היחוד הזה בצריאה לפי שעתה כלילה צערבית כל הכונה
היא צעו' הצריאה וכו' ע"ש יאה

מעשיות בלבד ולכן כדי לחקן בחי' שנית לרדך סוד הדבור בחפלה וזה פרטן כי באומרו סדר קרבנות של שחר יכוין לכלול העשיה ביי' אחר שכבר נכללו ונחקקו כל העולמו' בכללותו ואמנם כדי להעלותם למעלה ולכלול אותם ביחד איך לעשותו אלא עיי' הכללו' הגשמות שהם בחי' פנימיו' העולמו' כולם ולכן אנו אומרים הקרבנות שעיי' אנו כוללים עולם העשיה בבחי' פנימיותו שהים הנפשו' שבו עם ארומ' שבהם גי' הנפש עיי' הדיבור ואז גם החיטוי' שהוא כללות עולם העשיה נכלל עממה ואז אנו מעלים עולם העשיה אל עולם היצ' וכוללים אותו עמו בבחי' הנפשות שבשולם העשיה שהם פנימיו' העשיה כנו' וזה עיי' הקרבנות ואז נעשין מוחין דארופ' לבחי' הנפשות וגם אה"מ שלהם עיי' הדבור. ואח"כ עיי' הזמירות של ב"ש עד היולד ג) אנו מעלים את הרוחין שבשולם היצירה בבחי' מוחין דארופ' ובבחי' ארומ' עד עולם הבריאה ואז גם בחי' חיטוי' דשולם היצ' ארופ' שלו עם ארומ' שלו הם עולים ונכללי' עממה בבחי' ואח"כ ביוצר אור עד העמידה ד) אנו מעלי' הגשמות שבשולם הברי' בבחי' ארופ' וארומ' שלהם עד עולם האלי' ואז גם חיטוי' עולם הברי' ארופ' שלו עם עולים ונכללי' בהם ה) והנה נתני כי עיי' תש"י שהיא בבחי' ועיי' התש"י שהיא באלי' נעשין מוחין פנימיו' דארופ' וגם אה"מ שלהם בבחי' חיטוי' העולמו' ואמנם עתה עיי' ק"ש שאומר' ביוצר אור ממשיכין ומורידין מוחין פנימיו' (א) דארופ' בבחי' פנימיו' העולמות שהם הגשמות כלי' ואח"כ בצמדי' אנו נותנים להם בחי' ארומ' שלהם ה) ובצמדי' ברכת אבות דריה בבחי' אלהיו ואלהי אבותינו יש סיוע לזה עיי' היטב. והנה עתה אשר עלו היצ' והעשיה בבריאה שהם בחי' מלכות ות"ת בני הברי' אנו לריבים עתה להעלותם בבחי' כבוד מין' אל ארומ' שהיא עולם הברי' כדי שיתנו להם מוחין פנימיו' דארופ' בבחי' אותם הנשמות שהם פנימיו' של העולמות ולרדך שיתמחו בתחילה ויזדווגו ארומ' דאלי' לתת מוחין לזיון דאלי' ועיי' יומשך שפע לארומ' דברי' שיזדווגו גם הם לתת מוחין לזיון אשר שם שהם בחי' היצ' והעשי' שעלו ונכללו עתה שם כנו' ובעד' להיות בני כח לעשות הדבר הזה נעשונו במצות ק"ש שהיא בחי' דיבור ואינה מעשית ועיי' מזה זו יהי' בני כח לנגרם הזווג הגז' כדי שיתנו מוחין אל זיון דברי' כנו' ובעד' לבאר ענין זה הוא מוכרח לבאר פה קצת מן כונת ק"ש. והענין יובן כמה שנתבאר אלליו כי עיי' ב"ש לו שתי גשים ורחל והנה בחי' לזה היא בבחי' הקשר דתש"י שבשולם האלי' ויש לה פרטוף שלם מ"ם כגודע. ואמנם עתה אנו מעלים את רחל שהוא אותה הנקודה של מלכות אשר עומדת בביכל ק"ק דברי' ועולה עד לזה הגז' שהים אות ד' דאחר ונכללת עמה ומתחברת אז אותה הגז' עם ה"א שהים אח"ד א"ח ד' נעשין מין' אל ארומ' דאלי' ויחו' מורידים ונותני' מוחין פנימין לז"א וללאה הגז' ואמנם המוחין של רחל אינם יורדין לפי שעדיין היא בבחי' נקי' ואין לה פרטוף לקבל מוחין. ולכן המוחין שלה נשארים למעלה עם הד' דאחר שהיא לזה ובלא"ט ארומ' בשכמל"ו הגל הוא כבוד בחי' לזה והבין זה. ובמל"כ כי אז עיי' זיוג דארומ' יורדין מוחין פנימין לז"א וללאה ומזה האור הזה הגדול נעשה עשיה יול' ג"כ מין' אל הבריאה ואז יורדין להם מוחין גם דארופ' וארומ' כי כ"כ הוא מוחין פנימיו' בלבד באלי' כמו לתת מוחין פנימיו' ומקיפים בבריאה נמצא עתה כי בבחי' העולמות בחיטוי' יש להם מוחין פנימיו' דארופ' וארומ' ובבחי' הגשמות שהם פנימיות העולמות יש להם ג"כ מוחין דארופ' וארומ' בני' שלמות ב"ש חוץ משולם האלי' כי אין שם לבחי' הגשמות רק מוחין דארופ' בלתי ארומ'. ואח"כ עיי' העמידה בחפלה י"ח נעשים להם ג"כ בחי' אורות המקיפין דמוחין כמשי"ת בע"ה בחפלה ר"ה ע"ש :

דרוש ג' ט על הגז' בסדר חילוק תפילת השחר דחול. הגה תחילה לרדך לחקן ד' עולמות אבי"ע עיי' מנות מעשיות שאנו עושים למטה בעה"ז וכונת החיקון הזה הוא לתקנם במקומם עולמם שהקליפה אשר סביבותיהם שנתאחזו בהם בליה יתפרדו עתה מהם לפי שהוא יוס ואין הקלי' נזכרת. והנה תחילה נוכל אדם ידיו עשרות ויטוין כי עיי' בעליה זו נפרדים הקליפה דג' אחר' דשולם העשיה ונפרדים מהם בבחי' החיטוי' ואחר כך יפנה ויעשה לרכיו ועיי' יתקן גם הפנימיות י' ג' אחרונו' דשולם העשיה הגז' כי הגה בשולם העשיה יש אחיות הקלי' אפי' בפנימיות' כגודע

אלהי' אל הבריאה ואין הטובה להוריד עולם הבריאה לבעלמו וכן עדין עד אין קדוש כה' כי אין בלתי כי אז אנו מורידין השפע מיצירה לעשיה ואח"כ בעלינו לשבח אז יורדין העולמות הגז' כל א' במקומו כמ"ש שם בע"ה גם נח' במזמור אשרי יושבי ביתך נתקן אחר נפילת אפיס ושם נבאר בכל האורך ועיי' היטב והנה כאשר תחיל בחי' ברכות הגז' עד ב"ש תכין תמיד בהיה דמילוי' ההין שהוא בעשיה ויולא מאות ה' אחרונה של ההויה הכוללת כגודע. כי ה' אחרונה היא בעשיה והויה זו דמילוי' ההין ה"ם נשמת העשי' הנקי' בחי' נפש והיא העולה ממקומו אל היצ' כנו' גם תכין אל שם איל אדני אשר בשולם העשי' ובהגיעך אל ב"ש עד יולד אור תכין אל נשמת עולם היצ' שהוא הויה דאלפין העולה בגי' מ"ה והוא בחי' רוח כנו' גם תכין אל שם איל הויה אשר בשולם היצ' ובהגיעך אל יולד אור עד העמידה תכין אל נשמת הבריאה והיא הויה דמילוי' ס"ג גם תכין אל שם איל שרי אשר בשולם הבריאה ובהגיעך אל ברכת אבות אחר שאמרת ה' שפתי הפתח אל תכין אל הויה דמילוי' יודין העולה בגי' ע"כ שיוולא מאות יוד של ההויה הכוללת כי כבר ידעת כי ה' שפתי הפתח הוא שכל קיק דבריאה. וכן עדין ממש תכין בעת הורדת הגז' עולמות הברי' העמידה כנו' עד עלינו לשבח והנה אין ראוי לכיון כל א' וא' בפני עצמו לפי שקר הטובה היא לכלול ולקשר עולם בשולם ולכן כשתגיע אל ב"ש תכין אל אות ה' תתאה שבשם הויה ותכין אל שם ב"ן דמילוי' ההין. וגם תכין אל שם א"ל אדני ותעלם ותחברם עם אות ו' של השם ועם שם מ"ה דאלפין ועם שם א"ל הויה שביצירה וכשתגיע אל יולד אור תכין אל ה"א תתאה להעלות ולדבק עם אות ו' ואות ו' דבוקה עם ה' עילאה שבבריאה וכן שם ב"ן דההין תחברנו לשם מ"ה ושם מ"ה עם שם ס"ג דבריאה וכן שם א"ל אדני עם שם אל הויה ותחברם עם שם א"ל שדי שבברי' ובהגיעך אל העמידה תכין להעלות כל הד' עולמות כלולים זכו' בגי' בחי' הגז' מלמטה למעלה ע"ד הגז' ועדין תעשה להפך בעת ירידת העולמות אחר העמידה כנו' ונמצא כי בהגיעך אל אין קדוש כה' כי אין בלתי כו' תכין לכל הארבע עולמו' כלולים זכו' מעיל' לתת: **דרוש ב' ט** על ענין הגז' בסדר תיקון תפלה שחרית הגה כבר נתבאר לעיל ענין התחלקותה אל ארבע עולמות אבי"ע. ועתה נבאר ענין הגז' ויחד בריאור עמקו הנה כבר ביארנו בריאור הקדמת אדרת האויב בסופה הקדמה א' בענין שבר בחי' שיש למעלה בכל העולמות דאבי"ע כי בחי' א' היא ענין חיטוי' העולמות הוא בחי' כללו' העולמות בבחי' חיטוי' הנקרא' כסא הכבוד ומלאכים ואופנים והבחינה הגז' היא ענין פנימיות העולמות שהם בחי' הנפשות של בני אדם דעשיה והרחו' שבינו' והנשמות שבבריאה כו' וכל בחי' מהם יש לה בחי' ארופ' וארומ' ג) והנה גודע מ"ש בזוה"ק פ' ויקהל דף ר' א' ע"ב ובפ' ברה"ק ע"א שנתחלה לרדך לעשות התיקון בבחי' המעשה שהם ד' תיקוני' והם אלו יפנה ויהעטף בליית ויניח תש"י ואח"כ תש"י. וכגודע הם סדר קרבנות של שחר וסדר הזמירות וס' יולד וס' תפילת י"ח. ולרדך לבאר כל זה הנה בתחילה לרדך בסוד המעשה לחקן בחי' חיטוי' כל העולמות במקומם אשר להם והוא כי עיי' אשר יפנה לרכיו הנה הוא מתקן עולם העשי' בבחי' הנקי' נפש ועיי' ברכת אשר ילך שהים הכל היוולא מן הפה בעת שמברך הוא מתקן אה"מ דשולם העשיה ואח"כ עיי' העליה שמהעטף בראשו הוא מתקן חיטוי' עולם היצ' הנקי' רוח ועיי' יורד אור מן בחי' הגפש דיצ' אל בחי' הרוח אשר בעשיה הנקי' ילי' שבשעט' וכבוד הברכה שבליית נעשה ארומ' אל היצ' ואח"כ עיי' התפ"י שיי' נתקן עולם הברי' ואז יורד אור מן נפש דברי' אל הנשמה שבשעשיה. ועיי' הברכה נעשה ארומ' אל הבריאה ואח"כ עיי' תש"י נתקן עולם האלי' האמנם בענין הברכ' יש מחלוק' לפי שמים כי גם בשולם האלי' לרדך לעשות עיי' מעשיו ארומ' שלו ולכן לרדך לברך גם על תש"י לעשות ארומ' אליו ומר כבר דאיי' דשולם האלי' שהוא בחי' נשמה לנשמה אינו נעשה על ידינו ומעלמו הוא נעשה כי אין בו כח לעשותו והנה כל הד' עולמו' נתקנו בבחי' חיטוי' שהוא כללות העולמות בעלמם בכללותם בבחי' ארופ' עם ארומ' שלהם עיי' אלו המלות מעשיות הגז' אבל האדם בעלמו לא נתקן רק בחי' הנפש שלו בלבד לפי שכל אלו הם מלות מעשיו' שהם מלד הנפש ואפי' בברכ' שלהם היא מלד מלות

הגרות וביאורים: א) ע"ה דף ח' פ"ה ס"א מפטר התפילה: ב) וכגודע יש שתי בחי' בחפלה ונוצר בויהר בפ' במדבר וכפ' ויקהל וכן התפלה וסדר התפלה בעממה וכל בחי' מאלו ב' חלקות לד' כי המעשה נתקל לד' והם יפנה כו' פ"ח ופ"ה הגז' ג) אור או נעשים מוחין פנימיו' ומקיפין לבחי' הרוחות שהוא פנימית היצירה ואז אנו מעלים כו' כ"י מהשמש: ד) אז נעשים מוחין פנימיו' ומקיפים לבחי' הנשמות שהם פנימיות הבריאה ואז אנו מעלים וכו' כ"י מהשמש: ה) ועולים באצילות כ"י: ו) דבריאה ואצילות: ז) ומקיפים בפנימיות נשמת הבריאה ומוחין פנימיו' ח) בלבד בלי מקיפין באצילות: ט) ע"ה דף ט' פ"ה ס"ג מתפלה: י) עיין אמת ליעקב משרכת א' אות ק"ד פ"ה ס"ה הג"ה מהר"ם:

כטוע כי בעשיה ויזירה יש מערבות טוב ורע וע"י מה שנפנה גורם להפריד ולהזיח הקלי' מן פנימיות דעשיה. והנה ע"י ב' דברים אלו שהם יכול ידיו ויפנה נחקנו ג' אחרונות דעשיה בבחי' אר"פ מבחי' חילוניות ופנימיות שבהם ואמנם ע"י שני ברכות שמזכירין ענ"י כשנטול ידיו ואשר יזר כשיפנה נחקן אר"מ שלהם בבחי' פנימיות ובעמ' חילוניות כטוע כי כל מלכה הנעשית בדיבור ובהבל הפה הוא בחי' אר"מ וזהו נחקנו ג' אחרונות דעשיה במקומם עמ' בבחי' חילוניות ובעמ' פנימיות ע"י ב' מעשים הנז' . ואח"כ ע"י ב' הטליות טלית קטן וגדול הם שני תיקונים אל ג' אחרונות דעולם היזירה כטוע כי סוד טלית היא במטעור"ן אשר ביזירה כנז' בפ' פנחס דף רכ"ו ע"ב בר"מ :

והנה מט"ע הוא מתלבש בטלית הזה אבל הטלית קטן הוא כנגד פנימיו ג' תחתונות דיזירה ולכן הוא נלבש על החלוק מתחת המלבשים שלא כאותם הנהגים ללבושו על המלבוס שטעו' הוא בידם והטלית גדול הוא כנגד חילוניותם ולכן הוא נלבש על כל המלבוסים ואמנם הפנימיו' דיז' אינו פנימיות גמור כמו פנימיו' העש' אשר הוא בתוך הגוף ממש בסוד יפנה כנ"ל לפי שאין אחיזת הקליפה ביזירה כמו בעשיה ואח"כ ע"י ב' ברכותיהם נחקן אר"מ שלהם והנה בהיותי בעולם העשיה לא נחקנו רק ג"ת אשר הם אבל עתה שנחקנו ג' אחרונות דיז' ממילא נחקנו כל הי"ם שבעש' אשר הם למטה מג"ת דיז' אמנם לא נחקנו רק בבחי' חילוניות בלבד נמלא כי עתה נחקנו ג' אחרונות דיזירה בבחי' פנימיות וחילוניות וז' עליונות דעשיה בבחינת חילוניות בלבד וג"ת דעשיה בבחי' פנימיו' וחילוני' (א) ואח"כ ע"י התש"י נחקנים ג"ת דבריאה וע"י הברכה נחקן אר"מ שלהם וזה בבחי' החילוניות לבד כי לבחי' הפנימיות שלהם אין לורך לעשות תיקון אחר ע"ד הנז' ביזירה ועשיה והעשם הוא שאין הקלי' נאחזת בפנימיות הבריה רק בחלונותיה ומכ"ש בעולם האלילות וכטוע אלילי שבבריאה אין רע וטוב מעורבים והכן זה היטב :

והנה (ג) עתה אשר נחקנו ג' אחרונות דבריאה מכ"ש שנחקנו החילוניות בלבד של הז' עליונות דיזירה אשר הם למטה מג"ת דבריאה וגם נחקנו הפנימיות דז' עליונות דעשיה אח"כ ע"י התש"ר נחקנו ג' אחרונות דאלו' בבחי' חילוניות' אלא שהוא בסוד אר"מ שלהם בלבד ואין התש"ר לזיכה לברך עליה לפי שאר"מ שלהם נעשה מאליו ואינו נעשה על ידיו אך סדרת חכמ' אשכנז המזכרים על על התש"ר לפי שהם סוכרים שגם אר"מ שלהם אעפ"י שהוא בחל' הנה הוא נעשה על ידיו והנה פנימיות עולם האל' אין לורך לתקנו כנ"ל כי אפי' בפנימיות עולם הבריה אין הקלי' נאחזת אלא בחילוניות בלבד והנה עתה אחר אשר נחקנו ג' התחתונות דאלו' בסוד החיו' מכ"ש שנחקנו גם חילוניות דז' עליונות דבריאה אשר למטה מהם וגם נחקן הפנימיות דז' עליונות דיזירה ונמלא כי כבר נחקנו כל הי"ם דעש' בבחי' חילוניות' ופנימיו' באר"פ ואר"מ וכל הי"ם דיזירה ע"ד הנז' חילוניות' ופנימיו' באר"פ ואר"מ אבל הי"ם דבריאה בבחי' חילוניות לבד באר"פ ואר"מ אבל בבחי' הפנימיות אין לורך לתקנו כנ"ל והג"ת דאלו' בבחי' חילוניות לבד ובסוד אר"פ לבד אבל אר"מ שלהם וגם כל בחי' הפנימיות שלהם דאר"פ ואר"מ הוא נעשה מאליו ואין לורך לתקנו ומכ"ש הז' ראשונות דאלו' שלא הולך בהם שום תיקון לשום בחי' מהם כלל ועיקר והרי נחבאר כל בחינות המעשה :

ועתה נבאר בחי' הדיבור כנ"ל בשם הזוהר ויקהל דר"א ע"א ופ' במדבר דק"ב ע"ב והנה עד עתה ע"י המעשה נחקנו העולמות במקומן ונסתלקו מהם הקלי' כדי שאח"כ ע"י הדיבור של התפלה נוכל להעלות עולם בעולם ולקשרם ולהעלותם יחד ונחמיל לבאר סדר עלייתם הנה ע"י הי"ם ברכ' דשחר' מברכ' ענ"י (ג) עד פ' התמיד אנו מורידים שפע גדול והארה גדולה אל הנז' ראשונות דעשיה כדי שהחיו' שלהם יזדכך ויחזור להיות בבחינת פנימיות כטוע לפיכך כי בכל עולם יש ב' בחי' חילוניות ופנימיות ופנימיות העולמות שהוא הגשמות אשר בהם וע"י אלו הברכות ^{פנחס} מתברר חילוניות ומקבל הארה גדולה וחוזרין בערך פנימיו' אח"כ ע"י פ' קרבן התמיד אנו מעלים פנימיות ג"ר דעשיה למעלה ונעשין בחי' חילוני' בלבד אל ג"ת דיזיר' (ד) ח"ס קרבן התמיד שהוא לקרב התחתון כעליון ולהעלותו עד שם למעלה ונמלא כי ע"י קרבן התמיד עול'

פנימיות ג"ר דעשיה ונעשים חילוניות אל ג"ת דיזירה ואז הפנימיו' של שלשה התחתונות דיזירה מתעלה גם הוא יותר למעלה ומשאר חילוניותם בסוד פנימיות ופנימיות ג"ר דעשיה נעשה להם בחי' חילוניות ופנימיו' ג"ת דיזירה עלו ונעשו חילוניות לשלשה אמצעות דיזירה וחלונות שלשה אמצעות דיזירה נעשים פנימיות להם ופנימיות שלשה אמצעות דיזירה עולים ונעשים חילוניות אל שלשה ראשונות דיזירה וחלונות שלשה ראשונות דיזירה נעשין בחינת פנימיות להם כנז' ופנימיות שלשה ראשונות דיזירה עולים ונעשים חילוניות אל המלכות דבריאה . וחילוניות מל' דבריאה נעשים פנימיות להם ופנימיות מ' דבריאה עולה ונעשה חילוניות אל הג"ת דבריאה והחילוניות ג"ת דבריאה נעשה פנימיות להם ופנימיו' ג"ת דבריאה עולים ונעשים חילוניות' אל הג' אמצעות דבריאה וחילוניות ג' אמצעות עולים כנעשו' פנימיו' אליהם וכעדין עולים כסדר המדרגו' הנז' עד שנמלא כי פנימיות ג"ר דבריאה עולים ונעשים חילוניות אל הנז' נוקבא דז"א דאלילות וחילוניות מ' דז"א דאלילות נעשית פנימיות אליהם ופנימיות מלכות נוקבא דז"א דאלילות עולה ונעשה חילוניות אל ג"ת דילה שהם נה"י שבה וחילוניות נה"י שבה נעשין פנימיות אליהם וכעדין עולים כסדר המדרגות עד שנמלא כי פנימיות ג"ר דילה עולים ונעשים חילוניות אל הנז' דז"א דאלילות וחילוניות מ' דז"א נעשים פנימיות אליהם ופנימיות מ' דז"א עולה ונעשה חילוניות אל ג"ת דז"א וחילוניות ג"ת דז"א נעשים פנימיו' אליהם וכעדין עולים כסדר המדרגות עד שנמלא כי פנימיו' ג"ר דז"א עולים ונעשים חילוניות' אל מ' דאר"א חיו"ט מ' דאר"א נעשו' פנימיו' אליהם וכעדין עולים כסדר המדרגות עד שתיקן יומין דאלילות ובזה ית' לך מ"ש בזה"ר פ' זו דכו"ז ע"ב ובסוף פ' פקודי כי רעות' דקרבנון שלקא עד אר"ם לעילא לעילא פ' כי ע"י קרבנות עולים העולמות ומתקשרים זה בזה מדרגה למעלה ממדרגה עד אר"ם ובזה ית' לך משיל כי העולמות הנקרא חילוניות אינם עולים כלל אמנם נשארים במקומם וחוזרים להיות בחינת פנימיות :

ועתה לריך לתת טעם אל הנ"ל איך המלכות דבריאה נעש' חילוניותה בחינת פנימיות אל ג"ר דיזירה כי היא א' והם ג' וכן איך פנימיותה עולה ונעשית חילוניות אל כל ג"ת שלמעלה ממנה וכעדין תפול קושיא זו במלכות נוקבא דאלילות ודז"א דאלילות כז' עד רום העולמות אבל סוד הענין הוא כמה שהדעתין כי שיעור קומת המלכות היא לעולם בסוד נה"י כי הם שלשה עתרי' ואין רובצים עליה והי"ם שלשה קוים אשר מהם נעש' המלכות ולסיבה זו לא יתולת בחילוניות המלכות להתלבש בתוך הפנימיות של ג"ר שלמטה ממנה ויש יכולת בפנימיות' להלביש את חילוניות הג"ת שלמעלה ממנה ונמלא עתה כי יש ב' מיני שינויים מעולם העשיה אל שאר העולמות השינוי הא' הוא כי פנימיות ג"ר דעשיה נעשית חיו' אל ג"ת דיזירה אבל הג"ר דיז' אינם מלבישי' אלא אל המלכות דברי' בלבד ולא לגי' דבריאה וכן בג"ר דבריאה כז' וכן בשאר עולמות העליונים כולם וטעם הדבר הוא לפי שסדר הקרבנות עד ב"ש הכל הוא בחיקון עולם העשיה בלבד והנה עול' העשיה הי"ם המלכות כטוע ולכן כיון שאנחנו עתה בחיקון עולם העשיה לכן נשלם כל תיקון עולם העשיה לגמרי ויכולים לעלו' עד מקום הראיית להם שהוא בשלשה אחרונות שהם נה"י דיזיר' אבל העולמות שלמעלה מן העשיה אין עתה זמן תיקונם כי בדרך שאלתם הוא זמן תיקון היזירה וביולר אור הוא זמן תיקון הבריה כנ"ל כי ואף אם תראה עתה כי גם עולמות העליונים נתעלו ממדרגתם כנ"ל אינו אלא ללורך העש' עממה לתת מקום פניו אל ג"ר דעש' שיעלו ביזירה ולסיבת' הוכרחו כל העולמות להתעלות מדרגה אחר מדרגה על דד ההכרח אף ע"פ שאין עתה זמן עלייתם מדרגתן ולכן הלואי שהעולמות העליונים יתקונו עתה אע"פ שאינו זמנם בבחי' חלק העשיה שכלל עולם מהם שהוא מלכות שלהם ויתוקן ע"י תיקון עולם העשיה התחתון שהוא מן הסוג שלהם ולכן אין כח בג"ד דיזיר' לעלות אלא עד הנז' דבריאה בלבד אשר היא לבדה נפקתה ע"י תיקון עולם העשיה התחתון כי גם היא בחי' עשיה שבבריאה אבל למעלה מה א"א להם לעלות ואמנם כשיהיה זמן תיקונם אז יהיו גם הם דומים אל תיקון הפסיה והוא כי בחיקון עולם שהוא תיקון היזירה יוכלו ג"ר שבה לעלות עד שלשה אחרונות דבריאה ממש וכן בחיקון יולר אור שהוא תיקון הבר' יוכלו ג"ר שבה לעלות עד ג"ת דאלו' וכן

דגרות וביאורים : (א) כע"ה דף י' הניסח וכבר היו מתקנים מתחילה ג' אחרונות דעשיה פנימיות וחילוניות : (ב) עפ"י ס"ד ופי"ם מתפלה : (ג) סתמן לפטי' כינסו : (ד) טיון מ"ש הרב נ"ש דמלא' פ"ב וטיון ח"ה דף ו' סוף פ"א :

ועתה יספיד חסו ויכנין להמטיך לרהל עשרה אה"כ טהם בג" צי"קי מעשרה לבוסי
הח"ג טבצעת לז"א דאט" בנקודת הכתר דרהל העומדת בנר"י הנק' קד"ר רה'
טהוא כמט' אלהים דיו"רין מ"ג אותיותיו וה' אותיות שורטו והכולל " ל"ג

אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה
אלף למר הי יוד מס אלף למר הי יוד מס
ג"ש ה' אותיות והכולל י"ג אותיותיו

יכנין להעלות פ"א דהנוד ומ"ה לז"א עם גפ' גבורה הרי ל' פרקין כגבו" לז"א וב' פרקין דהנוד
דמ"ה ויכנין להסאירם כהנוד לז"א וכנגדס ו' אותיות מלכותו "
גם יכנין למסנר נפשו למיתה לח"ד ז"ן בנה"י נוהא ברוחא

יאהדונה לעולם

יכנין לתקן וק' חג"ת ונה"י ללאה ולהמטיך כהם מילני ל' שפ"ן טבתרא

לף לף לף

גם יכנין להמטיך להם מאחורי' לאימא רבוט ס"ג ועשר אותיותיו

יוד יוד הי יוד הי ואן <
> יוד יוד הי ואן יוד
ועשר אותיות

יוד יוד הי ואן יוד

ס יכנין כל אותיות דלעזר מלעולם להעלות פ"א דיסוד לז"ן עם גפ' ת"ת לז"ן הרי'
ל"פ דת"ת לז"ן לז"א כנגד ד' אותיות לעזר "

ועד

בב' אותיות ע"ד דוע"ד יכנין להשאיר ב' פרקין תתאין דיסוד דבין דיסוד דז"א " ויכנין לחבר פת דת"ת דמ"ה דז"א עם גפ' דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדס' ל' אותיו מ"ה ירהור' ולהמשיכם לנוק' ונפ' עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שנגד כז' דלעולם ועד שהם כמפ' מילני דע"ב יור' הל' ויר' הל' יכנין לחלקם פ"א בת"ת דמ"ה ופ"א דיסוד דמ"ה דז"א " גם יכנין לתקן מלכות דל"ה וכתר דחל ולחמשיך לה ד' פעמים ה"ה פשוטים מעקב אורות שנשארו בהב"ד דל"ה שלקחה לכתרה '

ה'יה, ה'יה, ה'יה, ה'יה

גם יכנין להמשיך מזון ראכ"י מכה"י פנימיות דפנ"י ממז' דוק דזון ראכ"י מ"ו פנימיות שלמים לא"ה דבריאה' וע"ז יזדווגו וימשיכו מ"ו פנימיות ומקיפי' לזון דבריאה' "

אח"כ יאמר הרמ"ח תיבות דק"ש לתקן רמ"ח איברי' ז"א ועמהם יתקן פ"ר אנוק' ויכנין ~ בכללות פ"א לתקן כהב"ד דזון' ויכנין כי בפרטה א' יש ה' פסוקים נגד ה"ח מחכמה שבו לחסדים דדעת דז"א ומאידים ומתקנים כתר וחוב' ודעת ק"ל דחל ויה"א לו הרמזים בר"ת וע"ת ה' פסוקים לו שהם ה"פ כ"ו ה' הניו"ת א"א שיכנין אותם דבין' וגם הם ה"פ ב"ן הנמלאי' במק"ב ר"ת פסוקים לו דפרטה זו שהם סוד המן דנוק' סכריך לכוננס בק"ש ששל המטה " ויכנין בקריאתה להפריד בין הדבקים שהם ששים אותיות שונות הסמוכות זו לזו שהם כנגד הנוק' דמ"ה וב"ן דזון הדבקים יחד אב"א כל ה' כלולה משער שהם ששים' ויכנין כי משתה מתחיל לגמור אותם ע"י החסדי' המתפשטי' בהם עתה בקריאת פשויות וכנרמו עליהם אותיות "

ואהבת

שם, אה"ו, נ"ב קשה, שוה קו' החילוף, ועיין להראים שזה אחד
מן המקומות שכתב בדרוש הדעת שחב"ד דאבא נתלכשו בנה"י
ראבא, ובדרוש הציצית ובכמה מקומות כתב שמתחלפים.
שם ע"ג, קיים, נ"ב, ר"ל שהשאר המוחין בווי' תמיד אינה

אלא בזמן שבית המקדש קיים. מור"ר השד"ה.
שם, בגוב"י אות י"א, וקשה, נ"ב, ועיין נהר שלום דף י"ג סוף ע"ד
[י"ח ע"א] שכתב ח"ל, ועתה בשמע עולים מהם מקצת הנוגעים
לבחינת הוי"ק דגדלות ולמוחין דאח', והשאר המתיחסים למוחין
דפנים עולין במלת באהבה, בעמידה, עכ"ל. ובוזה יתישבו השני
לשונות, מורי הרב שד"ה נר"ו.
דף י"ב ע"א, הבריאה, נ"ב, עיין עו"ת דף י' ע"א, הלשון מתוקן יותר.
ובספר כונות ישן כת"ר דף ט' ע"ב בסופו.
שם ע"ב, הדיבור, נ"ב, של הקורבנות.

שם, בעמידה, נ"ב, מכאן נראה שדרוש זה מדבר בפני' דהצי',
שהפני' נמשך בק"ש, והמקיף שהוא התפילין בעמידה וכמ"ש ראייה
מדרו' ר"ה, ששם מדבר בפני' דחיצוניות כידוע. ועיין דרוש ה' דק"ש,
נה"ש דף כ"ה ע"א וב', [ל"ב ע"א וב'].

שם ע"ג, אינו פנימיות, נ"ב, עיין בסידור ברכות של שחר.
שם, וכנודע אצלנו, נ"ב, ע"ח שער מי"ח פ"ג, ושער מי"ז פ"ד.
דף י"ג רע"א, ונלע"ד חיים, נ"ב, עיין עו"ת דפוס ירושלים דף י' [ט']
סע"א] ושם מבואר היטב, יעוין שם.

שם ע"ב, אבגית"ץ, נ"ב, עיין שער הפסוקים על פסוק אם יהיו
חטאיכם כשנים, יעוין שם, [ספר הליקוטים דף ע"ט ע"א].
שם ע"ג, המחיה הקלי', נ"ב, לעיל בע"א כתב, י"א סמני
הקטורת הם ע"ס דעשיה וכח המחיה אותם הם דוחים הקלי' שהם
י"א, ועיין בפע"ח שער קרבנות פ"ה שהם שני שמועות יעוין שם
[פע"ח דובראוונא דף כ"ט ע"א ריש פ"ד].

דף י"ד ע"ג, אות ב' בגוב"י, ואין לומר מן כל, נ"ב, עיין נה"ש דף כ'
עמודה ב', [כ"ז רע"ד] שכתב צ"ל, מן כל.

דף ט"ז ע"ב, זיוג עליון, נ"ב, זה לשון ספר הכוונות הישן שבידי כ"י, דף
פ"ד ע"ב, ז"ל, והנה אז בעת הזיווג אין שם רק יחוד ת"ת ומלכות
לבדם, ושאר המוחין וכו', וכן הוא לשון ספר הכוונות הישן שבידי
מוה"ר השדה יצ"ו, דף ס"ו עמוד ד' בוזה הלשון ממש, [יעוין פע"ח
דזכראוונא דף ל"ב ע"ב]. ונ"ל מ"ש לכלול הבריאה באצילות, פי'
הדברים לכלול הבריאה בווי' דאצי', לפי שבעת הזיווג נתרחקו בי"ע
דאצי' בעצמו, ונעשו כדמות אגן הסהר להעלים זיווג העליון
לבל ישלטו עין החיצו' וכו', כמ"ש לקמן דרוש ו' דעמידה, דף ל"ז
עמוד ד'... [המשך ההגהה נמחק].

דף י"ח ע"א, האחוריים, נ"ב, שהם ב' אלקים.
שם, חתך, נ"ב, כאן שייך, אמר שמואל, דלעיל.
שם, בגוב"י אות ג', נה"ש דף צ"ד, נ"ב, ל"ז עמוד ב' [מ"ז ע"ב].
דף י"ט ע"ב, להרמב"ן, נ"ב, בחידושו על התורה פרשת ואתחנן [פרק
ד' פסוק ט'].

שם, באחור, נ"ב, ר"ל הנוק' דכ"ד שעות היא אבי"א בכל אורך
ז"א, עיין נה"ש דף י"ג עמוד ג' שורה כ"ז [י"ז ע"ד].

שם ע"ג, המלכות, נ"ב, ר"ל, רחל עולה בכל אורך ז"א וזו היא
נוק' הכו' דכ"ד שעות, נה"ש דף י"ג ע"ג [י"ז ע"ד].

שם ע"ד, דבריו אלה, נ"ב, עיין באש"ל על אוצ"ח, שער עתיק
פ"ד אות ז', ותבין.

שם, כלכד, נ"ב, ע"ח שער ל"ד פ"ב כלל ה'.

שם, בגוב"י, אות ח', לא יוכל, נ"ב, עיין באוצ"ח שער עתיק פ"ד,
באש"ל אות ז', יעוין שם בסוף הלשון, פי' דברים אלו על נכון.

דף כ' ע"א, לגמרי, נ"ב, ולפי טעם זה בריה (?) שאין מסתלקים

המוחין של הלילה, אם כן אין צריכים לכוון בקיש של הקרבנות,
ואעפ"י שצריכין אנו להמשיך כל המדרגות עד חו' עתיק, עכ"ז, כיון
שמו' של הלילה לא נסתלקו, יכולין להמשיך כל המדרגות ביד
בקיש דיוצר.

דף כ"א ע"א, בגוב"י אות ב', הגדלות, נ"ב, ובקיש דקרבנות כבר יש
פנימי דאמא, ובמלת וכו'.

דף כ"ב ע"ב, ד', נ"ב, עולית ד' כ"ה.

שם, ח"ל, נ"ב, פסחים נ"ז ע"א ושם כתוב קדירה ביוד.

שם, מצד, נ"ב, עיין דף י"ב עמוד ב' דרוש ב', נה"ש דף י"ד עמוד
ג' [י"ט ע"א], וכ"א עמוד ב' [כ"ז].

דף כ"ב ע"ג, ריש דרוש ו', נ"ב, עיין נה"ש דף כ"ה, רע"ב, [ל"ה סע"א].
שכתב שוה הדרוש, מדבר בפנימיות דפנימיות.

שם, זמן קיש היו נוהרין, נ"ב, שבת ד"י"א ע"א, חרשין תוהרין.

שם, ע"ד עד הבריאה, נ"ב, עיין נה"ש דף כ"א סע"ב [כ"ז ע"ב].

דו"ק היטב ותבין, גם בסידור במילת שמע וישראל, ותבין.

שם, דניקה, נ"ב, עיין שער הנסירה פ"ב ונ'.

דף כ"ג ע"ב, דב"ן, נ"ב, יפה שעה דף קס"ז [דף ה' סוף ע"ד אות ט"ז].

שם, בגוב"י אות א', זו מיד לחביד, נ"ב, צ"ל זו מיד לאבא הו'
מ"ן לאמא.

דף כ"ד ע"ב, עתה, נ"ב, עיין וזהו חו' על פרשת בלק דף קע"ט ע"ד
ואילך דברים נחמדים [לכאורה ק"פ סע"א].

שם ע"ג, שחשבתם א"ל, נ"ב, עיין תו"ח דף קנ"ה ע"ב.

דף כ"ה ע"ב, הציצית, נ"ב, דרוש ג'.

שם, וההיין, נ"ב, מלכד היו אותיות של המוחין אשר וכו'.

דף כ"ז ע"ג, ע"י דעת, נ"ב, נלע"ד דרך אפשר, ר"ל כיון שעתה באחד
לא נכנסו רק ויק' דגדלות, איכ מה שראוי להתפשט בת"ת, הוא עתה
בדעת, איכ מ"ש בסידור, להמשיך כ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א

וכו', אלו כ"פ אור עתה בקיש, הם בדעת דז"א, ומ"ש בשני שלישי
ת"ת, ר"ל, בעמידה מתפשטים, בשני שלישי ת"ת, אבל עתה הם
בדעת, ויבוא על נכון מ"ש הנתקן ע"י הדעת, מור"ר השד"ה יצ"ו.

דף כ"ז ע"ג, והאצילה, נ"ב, עיין ע"ח שער כ"ג פרק ו'.

שם ע"ד, הג' חסדים, נ"ב, עיין ע"ח שער ל"ג פ"ד, ספר
הליקוטים פרשת וירא, פ' יהי אחר [דף י"ג ע"א וב'].

דף כ"ח ע"ב, לכושי המוחין, נ"ב, עיין לעיל דף כ"ה ע"ב, הטעם
שאינה מקבלת כ"א הלבושים.

דף כ"ט ע"א, לגבי ברכיין, נ"ב, וזה"ק חלק ג' דף רע"א ע"ב.

שם ע"ב, קה"ק, נ"ב, עיין דרוש ו' דריה, דף צ"ג ע"ד שורה י"ב,
שכתב שהז"א היא שורש הג' שתחת היסוד, אבל בבריאה, הנוק'
נקראת אדני', יעוין שם.

שם סע"ב, הא' נ"ב, עיין דריה דרוש ו', דף צ"ג סע"ג, ותחילת
ע"ד, שם מבואר יותר.

דף ל' ע"א, רק הכ"ב, נ"ב, רק הארת הכ"ב.

דף ל"א ע"ב, אמיתי, נ"ב, וכן סידר הרש"ש דע"א.

שם, לאה, נ"ב, נה"ש דף כ"א ע"א [?] היצא מטעם, כי לאה
הנתקנת בבחך שם כבוד, היא לאה, דבחינת, חיצונית דפנימיות.

שם, בגוב"י אות ה', עיין דביש, דף ב' ע"ב שאלה י'.

שם, בגוב"י, בנזק, נ"ב, הוקף בסוגרם.

שם, נתבאר, נ"ב, פי' כי שם נתבאר שבמילת האל, נבנה הדעת
שלה, והגהת איש באות ו' שייך כאן, השד"ה יצ"ו.

שם, דו"ק לדחותם, נ"ב, שער חיצונית דפנימיות פ"ד.

שם ע"ג, וא"ז פעמים, עיין בס"י שסידר הרש"ש, היא פעמים
וא"ז, וכן בע"ח שליח פ"ב, [ס"א רע"ג] עיין זמרת הארץ דף א' ע"א
משכ"ת.

ענין בנות יוצר וה"ש

דרושה ב

כללות אלו חזרים לפרטם דרך פרט. פרשת ואהבת ופרשת לא ופרשת ויאמר והם ג' מוחין דיליה ואל תחמה אך אל הת"ת לא יחדנו רק אלו הג' מוחין דיליה בלבד ואף גם זאת לא הי' בפירוש ובגילוי אלא בדרך נסתר בשני אותיות אחת דאחד ולנקבה יחדנו כל עשר ספירותיה. והתשובה היא כי בשכמל"ז אינו כתוב בתור' ולכן אנו אומרים אותו בלחש. אבל יחוד הת"ת הוא בפי' שמע שנכתב בתורה אשר לכן נאמר בקול רם ולכן אף אם אין בו יחוד אלא דרך רמז הגה הוא יותר נגלה מיוחד המלכות שלא נזכר בתורה וגם אין אנו אומרים אותו רק בלחש :

עוד (א) פי' בנות פסוק שמע ישראל כי שמע ישראל הוא הכנה קבלת אור ת"ת ומלכות מלמעלה מהם כדי שיוכלו לעלות בסוד מ"ן אל אר"א וזה הת"ת ומל' ה"ם לזה וישראל. וה' אלהינו ה' ה"ם חב"ד כי ה' הוא הויה דיוהן באבא ואלהינו ה"ם הויה דיוהן באימא וה' הג' הוא הדעת המזווגת אשר הוא מתפורר עתה אל הווג. ועתה הוא בסוד הויה דמילוי סיג ועדיין אל תחבר עם הויה עם שם הויה. ובמלת אחד תכין להעלות ישר' הנקרא א"ח בסוד הויה דמ"ה דאלפין. ואות ד' דאחד שהיא בחי' לזה תכין בה בסוד שם ארזי במילואו כזה אל"ף דל"ת טו"ן ויד ותפוח נשמתך עמהם אחר שמסרת עמך על קדוש ה' וכל זה תעלה ע"י שם הויה דס"ג למ"ן ואז תחבר ותשלב ב' שמות של הויה והויה בזה האופן יאהויה"ה ואח"כ תכין להוריד מ"ד בסוד הויה דע"ב דיוהן. ואח"כ תכין להוריד מן הווג הזה מוחין אל הז"א והס' ד"פ יה"ו. הראשון במילוי ע"ב. והב' במילוי ע"ג. והג' במילוי מ"ה והד' במילוי ב"ן ותכין כי ד' שמות יה"ו הגו' הם ג' מקו"ם שה"ם נ"ו ומ"ח ופ"ל ומ"ב והוא חשבון שם הויה כריבועו כזה שעולה מקו"ם יפ"ק. הפ"ה כ"ה. ופ"ו ל"ו. הפ"ה כ"ה סך הכל ג' מקו"ם ח"ם מ"ש רז"ל תפילין מרובעות הלמ"מ כי התפילין הם אלו הד' מוחין הגו' וגריכ"ס להיותם מרובעות כנגד שם הויה המרובע העולה בגי' מקו"ם והנה מאלו הד' שמות יהו הנזכרים חסרים ד' הויה והס' לטורח המלכות והנה הד' הויה הגו' בארבע מילויי עסמ"ב הם בגי' מ"ו בזה האופן ה"י ה"י ה"א ה"ה ח"ם פסוק הנה מקום אתי שר"ת שלו מ"ו. והנה מקו"ם ומ"ו בגי' רל"ב כמנין ד' שמות עסמ"ב ואחר כך בבשכמל"ז תכין להוריד המוחין של לזה והענין הוא כי הכתר דלזה אינו נעשה רק אחר ביאת המוחין והוא כי המוחין הם ד' שמות הויה והד' אלפין אשר בהם התעלים ועולים על המוחין ונעשין כתר שלה. והנה ד' אלפין במלואם שולים תמ"ד וה"ם עולה תמיד דמלת תמיד חסרה יוד וז"ל תמ"ד לא תמיד ח"ם ויעקב איש חס וד' הנשאת מן תמיד היא בחי' המלכות העשירית שבה שנכנסת תוך רחל ומתלבשת בה ובמלת מלכותו תכין מלכות ו' שהיא לזה הנקרא מלכות ז"א הנקרא ו'. לעולם ה"ם ויק' שלה אשר כבר ידעת כי ו' תחטות שלה ה"ם שם ס"ג והנה במלואו ורבושו עולה קס"ו ועם עשר אותיות הרי קס"ו כמנין לעולם. ועד הוא בחי' היסוד שלה המתחברת עם המלכות שבה :

והנה בשם ס"ג הנו' העולה כריבועו ובמלואו קס"ו יש בו ח' יודין ותכין כי ו' יודין הראשונים של שם הם עד הת"ת שלה וזהו ו' של ועד והיוד השביעיית ביסוד שלה ושם כלולים כל הו' יודין שהם בגי' ע' של ועד והיוד הח' במל' שלה כי היא דלת של תמיד הנזכרת שמתפשטת ברחל

בנות (ג) אחרות קרובות אל האמור **שמע** אות ש' ה"ם מלפ"ן והיא הויה באהב"ש והנה הויה הגו' יש בה יוד' בתחילתה ועם הר"ם של יהודה ישראל הרי בגי' שם הויה ו' גם בחיבת ישראל כבר נת' שהוא שיר אל. והענין הוא כי אל הוא שם יי"א"י שבהויה דס"ג והוא בחי' הה"ח דאבא שניתנו ביסוד דאימא וסיר הם הה"ג דאימא עלמה. שמע ישראל כי כבר נכתב בציאוריו שיכין אל המל' שנקרא שם משמע וה"ם שדי והויה. והענין הוא כי ה"ם הת"ת ויסוד שהם שני שמות הגו' ומכאן נק' המל' ש"ם גם יכין בד' חיבות ה' אלהינו ה' אחד שהם ד' פרשיות דסג"ר והם ד' אותיות ההו"ה וד' חיבות של בשכמ"ה הס' ד' אותיות ההויה (ד) והם ד' פרשיות דתש"ו ובשכמל"ז תכין לב' בחי'

בנות (ה) פ"ה פ"ט מק"ם : (ב) מכאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו (והרב שמש ששון חולק פ"ו) : (ג) א"ש כך מלאתי כתוב ואשר סמל בו פ"ס וז"ך להניח כי ר"ת ישראל ד' אלפין בגי' אק"ק : (ד) א"ש לעני"ד ש"ל של דרז"י : (ה) פי' מילוי לבר בלא אותיות המושג שם ח' אותיות ובה סרה הגהות של אמ"ג וא"ג לומר קדירה ביו"ד וכן מדויק הלשון מילוי הסס והכללות : (ו) אמ"ג לעני"ד שך פירושו כי קדירה מלא י' בגי' ש"ס ואלקס דיוהן בגי' ע' וה' אותיות הפשוט וי"ג אותיות המנינו הרי ש"ח וס"ה הרי ש"ס כמנין קדירה : (ז) הרב שמש ששון טוחב דל"ל לעשות וק' ללזה וכן מתאר לקמן דרוש ו' במלת לעולם : (ח) רבוע דהויה פשוט. ש"ס : ט ארזי במילואו. ש"ס : (י) לקמן כ"ד פי"ג ד"ה הזמנ"ס. ש"ס : (יא) פ"ה סוף פ"ה מק"ם : (יב) ועיין ת"ח דל"א פ"ה : (יג) בפ"ה סס הגירסא אינם רק הפנימי דוקא מן מוחין דלח"ה ולא גרס ו"ק : (יד) מכאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו והרב שמש ששון חונק פ"ו : (טו) לקמן בדרוש ו' כתב הויה דע"ב וז"ך לכוין כשניהם פ"ן כסודור. ש"ס :

בנות וביאורים : (א) פ"ה פ"ט מק"ם : (ב) מכאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו (והרב שמש ששון חולק פ"ו) : (ג) א"ש כך מלאתי כתוב ואשר סמל בו פ"ס וז"ך להניח כי ר"ת ישראל ד' אלפין בגי' אק"ק : (ד) א"ש לעני"ד ש"ל של דרז"י : (ה) פי' מילוי לבר בלא אותיות המושג שם ח' אותיות ובה סרה הגהות של אמ"ג וא"ג לומר קדירה ביו"ד וכן מדויק הלשון מילוי הסס והכללות : (ו) אמ"ג לעני"ד שך פירושו כי קדירה מלא י' בגי' ש"ס ואלקס דיוהן בגי' ע' וה' אותיות הפשוט וי"ג אותיות המנינו הרי ש"ח וס"ה הרי ש"ס כמנין קדירה : (ז) הרב שמש ששון טוחב דל"ל לעשות וק' ללזה וכן מתאר לקמן דרוש ו' במלת לעולם : (ח) רבוע דהויה פשוט. ש"ס : ט ארזי במילואו. ש"ס : (י) לקמן כ"ד פי"ג ד"ה הזמנ"ס. ש"ס : (יא) פ"ה סוף פ"ה מק"ם : (יב) ועיין ת"ח דל"א פ"ה : (יג) בפ"ה סס הגירסא אינם רק הפנימי דוקא מן מוחין דלח"ה ולא גרס ו"ק : (יד) מכאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו והרב שמש ששון חונק פ"ו : (טו) לקמן בדרוש ו' כתב הויה דע"ב וז"ך לכוין כשניהם פ"ן כסודור. ש"ס :

ואז תוכל המלכות לעלות בעולם האלי' לטענות פרטק' גמור מ"ם וסוד ענין זה הוא בנה שטופע כי המל' נחמטטה בסוד מד נקודה בלבד וירדה עד עולם העשיה. אבל זה לא נחמטט ממני רק ג"ר שהם בחי' המוחין שבו ולא נשאר לו אלא ר"ק כמספר ו' של הויה הרמוזה אליו ולסיבה הנה' הם יורדין אלו הבחינות של ז"ן שנמשכו אליהם מן הווג הנשפטה ע"י הק"ש מן א"י וירדו עד הבריאה וע"כ יש בהם כח ויכולת לעלות אח"כ בעולם האלי' להזדווג עם ולהיות כי כונתו היא להמשיך ההמשכות האלה בבריאה לכן א"י ממשיכין עדיין רק המוחין דו"ק (ו' כמ"ט עניינים ו') ואחר כך בהפלת י"ח בברכת אבות נמשכות ג"ר עננין ה' אל ז"א ג"כ כמו שית' סס. ודע כי קודם שהאמר ק"ש לר"ך שתכין לקיים מ"ש שנלשתי לקרות ק"ש ב"פ בכל יום ובנה מלואו זו תכין כי ע"י מ"ש שגלגול המ"ן אלו ולהוריד המוחין כמ"ט בע"ה. גם דע כי ד"פ הקטו לומר ק"ש בכל יום והם ב' בבק' וא' בברית וא' על המטה וכבר נבאר עניינים לעיל ע"ש. גם כבר הודעתך כי יש לז"א שני בחי' דמוחין א' מסטרא דאבא וא' מסטרא דאימא. גם כבר הודעתך כי כל בחי' מוחין אלה הם מתפשטין בכל הז"א בג"ר ובג' אלמנצו' ובג' אחרונות ובאשר הם מתחילין לנכנס בו בחמילה נכנסין ג' פרקין תחתן שלהם דנהי' דאימא תוך ג"ר דז"א. ואח"כ יורדין שלשה פרקין אלמנצו' בג"ר דז"א וע"י זה יורדין הני פרקין תחתין בג' אלמנצו' דז"א ובהיות אשר אלו הו' פרקין ירדו ונתלבשו בג"ר דז"א ובג' אלמנצו' דידיה אז הם נק' מוחין דו"ק לפי שאין אלו אלא ב' פרקין תחתין של המוחין ועוד כי הלא אלו עתידין אח"כ לירד יותר למטה בורק דז"א כמ"ט בע"ה. וכאשר אח"כ יורדין גם הג"פ עלאין בז"א אז יורדין ג"פ תחתין בג' התחטות דז"א וג' אלמנצו' בג' אלמנצו' וג' עליונים בג' עליונות ואז הוא שלם במוחוטיו ונק' גדול ודעתו שלימה בכל המוחין הראויים לו והרי זה בבחינת המוחין דאימא וכעד"ו בבחי' המוחין דמסטרא דאבא. והנה בזווג ק"ש אין נכנסים בז"א רק המוחין דו"ק דאימא בלבד אבל כל המוחין דאבא וגם ג"ר דמוחין דאימא אינם נכנסין עד ברכת אבות כמשי"ת שם בע"ה :

והנה כל זה שביארנו הוא בבחינת המוחין גדלות שהם מוחין דהויות אבל נודע כי קודם שיכנסו אלו לר"ך שקידמו לנכנס בז"א המוחין דקטנות שהם מוחין של שמות אלהים ונדע מ"ש כי יש ג' מיני מוחין א' מוחין דזמן העיבור וא' מוחין דזמן היניקה וב' בחי' אלו הם שמות אלהים והג' הוא מוחין גדלות שהם של הויות, ונמלא שפחה בק"ש אלו ממשיכין מוחין גדלות דו"ק בלבד. גם הודעתך כי יש בכל בחי' מוחין ענין המוחין הפנימיים והמקיפין הן במוחין דעיבור הן במוחין דיניקה הן במוחין גדלות גם דע כי כמו ש"ס מסטרא דאבא ומסטרא דאימא בזמן הגדלות כך יש מוחין דז"א בזמן העיבור והיניקה אמנם הם שמות אלהים כזו' וע"ש :

ונבאר עתה ענין הק"ש כי הנה בזמן הק"ש עדיין אין הז"א שלם בכל בחי' המוחין דיניקה כולם ולכן לר"ך בתחיל' להשלים בו המוחין דיניקה ואח"כ לר"ך להשלים לו המוחין דו"ק גדלות אמנם יש שינוי בין הד"ש שא"י ק"ש בכל יום כזו' ואין כולם שוים וטעם הדבר הוא בנה ש"ת"ל כי לנסכת גלות וחורבן ב"ה הי' שינוי ופגם ח"ו במוחין עלאין דז"א משא"כ בזמן בהמ"ק שאז תמיד היו ז"ן שלמים במוחין גדלות שלהם אבל אחר החורבן נחסרו אמנם אין הזמנים שוים כי הלא פשוט הוא שמדת החסד יורד מתפשטת בעולם בבק' מבשרב לפי שבשרב הם דינין תקיפין ונמלא ש"ד' ק"ש הם משוטים זו מזו וגם לנסכה זו נמשך שינוי אחר כי גם ענין הזווגים אינם שוים כי כפי המוחין שיש בזמן הזווג הואו כך יהיה כמו ופעולתו והנה שינוי הזווגים הם ד' כנגד ד' ק"ש וגם לסיבה זו גם התפלות אין ענינים שוה והנה טעם היותם ג' תפלות ולא ד' הוא כנגד ג' זווגים ה' הזווג הד' אינו לר"ך אל התפלה כמ"ט בע"ה. והנה נמלא כי עתה בק"ש אלו לריכים להשלים בחמילה המוחין דיניקה ואח"כ להמשיך בו המוחין גדלות. גם אלו לריכין לדבר אחר שני והוא מש"ל כי כל המוחין דז"ן בני אר"י נמשכין מאבותיהם אשר ע"כ אלו לריכים בחמילה אל זוג אר"י וע"י זוגים ימשיכו לז"ן מוחין הלר"ך להם. גם אלו לריכים אל במי'

הגוף העיקרית בטופע ילזה רמזו רז"ל לבת מלך שהריחה ליקן קדרה בטופע כי לאה היא דמיון אימא עלאה דאחכס"א. אבל רחל היא בת ממש ואומרי שהריחה כדמיון המריח מרחוק כי המוחין הנו' נתעלמו ממנה כי הרי לז"א עלמו אינם אלא בסוד אר"י נעלם. ולכן הדייקים הנק' עבדיה ע"י שמסרו נפשם על קדוש ה' במלת אחד כנו' יכלו להמשיך אליה הארה בעלמא בחשאי אל המוחין שלה ולא מוחין ממש וזה נרמזו במלת בחשאי ולכן בחי' מלכותו לר"ך להשפיל ראשו למעלה למטה להורות שממשיך ומוריד הארה הנו' למטה עד רחל כנו'. גם ברות ד' של ועד יסין לנמור פרוקף רחל בפרטיות כמו בלאה ממש כי עד עתה כל הכול' הייתה בלאה כנו'. ולכן גם בד' זו של ועד יסין להמשיך ברחל בסוד אר"י ולכן סמוך לו ואהבת את כי איה היא רחל טוק דז"א הנק' ה' אלהיך. והאהבה היא שתמשיך לה האהרה הנו' וזמ"ט והאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך שני לבבות והוא שיחבר ויכלול הימין שהוא החסד עם הנבו'. יאח"כ תכלול המל' עמהם והוא ובכל נפשך הוא המל' הנק' נפש. יאח"כ תכלול כולם ותפעל למעלה בחב"ד והוא ובכל מהדך. ודברה ב"ס תכין אל מ"ב תיבות שבפר' שמע וה"ס שם בן מ"ב שהוא בג"ר הנק' רישא דז"א כנו' בתיקו' ח"י ע'. וגם כפי והיה אם שמוע עד ושמתם יש ע"כ תיבו וה"ס שם ע"כ והוא בשלשה אלמנצו' דז"א וגם זה תכין במלת עש"ב שהם אותיות ע"ב ש' אבי ש' היא שלם אלמנצו' ג' קוי השין ובהם ע"כ שמות דו"סע יבא ויט המתחלקים בג' אותיות ה' כ"ד כ"ד כ"ד לכל א' עד מלת ושמתם שהוא עד הטבור :

דרוש ב' ענין כונת יחוד ק"ש בארוכה בתכלית הביאור לנמרי ונחמיל מן ברכת אהבת עולם. דע כי הנה ענין ברכת אהבת עולם הוא בהיכל אהבה שהוא בחי' החסד ונדע משי"ה והוכן בחסד כסא יגם הפסוק אומר ואיש כי יקח את אחותו בת אבי' או כו' חסד הוא לפי שמדת החסד הוא המתקן לז"ן והמוזוג איתם. והנה כבר ידעת כי כונת התפלות הם לחבר ולזווג ז"ן וז"ן שהיה ב"ה קיים היו המוחין שלהם תדירין ולא היו מסתלקין. אבל אחר החורבן המוחין באים לפרקי' וחורבן ומסתלקן מהם והיו הטעם שנקרא ז"ן נופלים ואובדים והיו סוד תפלותיו כדי להחזיר בהם המוחין שנסתלקו מהם והענין הוא כי הנה כונתו היא כדי לזווג שיולדו שפע וגשמות בעולם והנה הורדת השפע ג' הוא מן המוחין ואם אין להם מוחין אין יולדו כי כן מליטו כי ב"ה הקטן אינה ב"ה עד שיגדל. והטעם הוא לפי שאין המוחין באים בו עד היוטו בן י"ג שנה ולכן לריכין אלו לתת מוחין לז"ן. והנה המוחין הם בשני בחי' או מוחין דג"ר או מוחין דו"ק וכמשי"ת בע"ה. והנה קודם שזווגם בעמידה בתפלת י"ח לר"ך שיהיו להם מוחין ולכן בהיותם עתה בהיכל אהב' אשר בו סוד הימין המכין בחסד כסא נעשין בו בחי' המ"ן לעורר זוג עליון דאר"י שבעולם האלי' כדי שעי' זוגם יולדו ד' ומשיטו מוחין לז"ן כדי שגם אלו יזדווגו אח"כ בעת הפלת י"ח. ונמלא כי ענין ק"ש הוא ייג אר"י והורדת המוחין אל ז"ן. ואח"כ ענין העמידה הוא זוג ז"ן והוא הטעם גדול חומר הק"ש מהתפלה כי הנה רשבי' וחבריו שהיתה תורתם אומנתם לא היו משיגים להתפלל בזמנה אבל כשהיה מניע זמן ק"ש היו יורדין מחד לקרות ק"ש בזמנה דהיינו פסוק ראשון של שמע ישראל כי בי הוא סוד זוג אר"י. אבל שאר הק"ש היו תיקון אל רמ"ח איברים ד"י כמשי"ת בע"ה. ויהו הטעם שר"ך למכור נפשו בד' מיתות ב"ד כשאומר אחד משא"כ בעמידה ומן הראוי היה לקום משימד בעת הק"י להיות סוד זוג עליון דאלי'. אבל היותו עתה עדיין בעולם הברי' אין אנו תיבין לאומרה משומד כמו תפלת י"ח לפי שאז אנו בעולם הרי'. אבל עתה בק"ש שאדרבא להיותו זוג עליון ונעלם מחד אין ג' כח לעוררו בהיותו למעלה בעולם האלי' אלא בהיותו למטה בעולם הבריאה ולכן א"י לריכין לקרות ק"ש בעמידה והוא טעם ברכת ב"ה שאמרו כל אדם קורא כדרכו בין שומד בין יושב ולכן אנו לריכין לומר כהו' שמע ישראל שהוא מפסוקי התורה שבכתב בעולם הבריאה ה' לפי שפרשה שמע אינה אלא באלי'. אמנם נעשה הזוג הזה ע"י התגבורות מ"ן דהיכל אהבה שבברי' ונמלא כי סוד ק"ש הוא לזווג את אר"י ולהת מוחין אל ז"ן ואלו המוחין ירדו עד מקום היכל אהבה שבבריאה

נקראת

הגדרות וביאורים: א) אבות כ"י ס' ת"ת וכן הוא כע"מ סכ"ג בסופו: ב) ע"ה ס"ד פ"ה: ג) עיפת הורע הוא מן המוחין פ"ה סס: ד) השפע סס כספ"ח: ה) ס' בהיותו בעולם הבריאה ש"ס: ו) דלמא פ"ה: ז) ועיין חו"מ דף קס"ו פ"א: ח) וכל הס' דלמא פ"ה סס:

עלי נהר

זהה הציור דאכניע דחרם דאציי ודבייע התחתיה :

פנימיות

אצילות

חיצוניות

סני דסני	חצר דסני	פנימי דחצוי	חצר דחצוי
אצילות	בריאה	עשיה	אצילות
א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן
ני כלי אציי	ני כלי ברי	ני כלי עשיה	ני כלי אציי
כלי האציי	כלי ביע דסיה דשיה	כלי האצילות	כלי ביע דסיה דשיה
דס"ג דשיה		דס"ג דשיה	

בריאה

תחתונה

אציי	בריאה	יצירה	עשיה	אציי	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי	פנימי דברי	אמצעי דברי	חצי דברי	פ"ג כלי	פנימי דברי	אמצעי דברי	חצי דברי
תאצילות	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	תאצילות	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיוד	עולם הפיוד	עולם הפיוד	וחכל אלהות	עולם הפיוד	עולם הפיוד	עולם הפיוד

יצירה

תחתונה

אצילות	בריאה	יצירה	עשיה	אצילות	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי האציי	פני דיעיי	אמצעי דיעיי	פ"ג כלי האציי דיעיי	פ"ג כלי האציי	פני דיעיי	אמצעי דיעיי	פ"ג כלי האציי דיעיי
שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
עיי הבראה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי	וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי

עשיה

תחתונה

אצילות	בריאה	יצירה	עשיה	אצילות	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי האציי	פני דעשיה	א"א דעשיה	פ"ג כלי האציי חצי דעשיה	פ"ג כלי האציי	פני דעשיה	א"א דעשיה	פ"ג כלי האציי חצי דעשיה
שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
עיי היצירה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי	וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי

ועין בכל זה הציוור בסי ניש מרף ל"ג עד דף ליה מדי חי ע"ג עד ד' פ' ע"ד עד פסקה והענין ופיש שם דף ל"ג ע"ב ד"ט ע"א שנשפת כ"ע התחתונים הוא מפה שיווד בעת הביעו"ט כלים דכ"ע דחיצוי האציי דחיים להתלבש למטה בעת המישו"ט בסוד נשמה הוא כפ"ש הרב כפי ד"ש חרם ע"ש וסמך עלי

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה גדולת-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה נשמה גדולת-ג"ר פנימיות דפנימי

Table with 2 main sections: 'א' (left) and 'ה' (right). Each section contains a grid of 4 columns (1-4 for 'א', 5-8 for 'ה') representing different stages of practice. The grid includes terms like 'אצילות', 'עשיה', 'יצירה', 'בריאה' and various numerical/qualitative markers.

Table with 2 main sections: 'ב' (left) and 'ו' (right). Each section contains a grid of 4 columns (9-12 for 'ב', 13-16 for 'ו') representing different stages of practice. The grid includes terms like 'בריאה תחתונה', 'עשיה', 'יצירה', 'בריאה' and various numerical/qualitative markers.

Table with 2 main sections: 'ג' (left) and 'ז' (right). Each section contains a grid of 4 columns (17-20 for 'ג', 21-24 for 'ז') representing different stages of practice. The grid includes terms like 'יצירה תחתונה', 'עשיה', 'יצירה', 'בריאה' and various numerical/qualitative markers.

Table with 2 main sections: 'ד' (left) and 'ח' (right). Each section contains a grid of 4 columns (25-28 for 'ד', 29-32 for 'ח') representing different stages of practice. The grid includes terms like 'עשיה תחתונה', 'עשיה', 'יצירה', 'בריאה' and various numerical/qualitative markers.

ע"ה ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [5] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'. שע"ר [9] [7] [5] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

סידור תפלה להרש"ש

ממצרים גאלתנו יהוה יאהדונהי אלהינו מבית
 עבדים פריתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל
 גאלת וים סוף להם בקעת זודים טבעת וידידים
 עברו ים ויכסו מים צריהם אחר מהם לא נותר על
 זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
 זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך
 אל חי וקיים רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים
 עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
 פודה ענוים עוזר דלים כיון לעשות עלמו עני להסתפק עם
 השכינה הנק' עניה זהוטה למטה זהיכל הרלון דבריאה כדי שבעלותה יזכה
 לעלות עמה העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו יקום
 ויעמוד לכבוד המלך העליון שהוא הארת יסודות דאו"א וז"א המסגלים ויורדים
 להעלות הכלה.

יאההויהה

אהיה
 יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהויהוה	אהויהוה	אהיה
יהוה	יהויהוה	יהויהוה	יהוה

תהלות לזווג ג"ר חצ"ד
 דו"ק דחילוניות
 דיסו"ת דחילוניות דאלי'
 ולהמשיך המוחין לאו"א
 דפנימיות דבריאה ולנסור
 ז"ן דבריאה ולהעלות מ"ד
 ומ"ן לאו"א דבריאה ולזווגם
 בכלי חילון ואמלעי ולהמשי'
 מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן
 וליעקב ולאה ורחל דפני'
 דבריאה ולהחזירם פצ"פ.
 להמשיך מקלת יסוד דאבא
 לתוך עטרת יסוד דאימא
 שצדע' דז"א ולהמשי' הארתו
 ליסוד דז"א ולהמשיך הארת
 החו"ג דיסוד דז"א ליעקב
 ולאה ורחל ולהחזירם עם יעקב פצ"פ
 ולזווגם זווג דנסיקין רוחא צרומא
 ולהתחיל להעלותם להק"ק דז"א דבריאה

ספר נהר שלום

לקחתי בחסד פחה לא בשבא לבד ואין לשנוא יע"ש :
ועל מ"ש משכ"ח ללנות להם דעמי בסנין הגחה תפילין
 ביום ר"ח אחר השילת מוסף דעמי הוא שלא להיח
 תפילין משני הרישיו דמיון דמוסף שנשאר כל היום בזו"ך
 ואף בהשילת המנחה לא היה ראוי להיח כמו שנהגים קלס
 מקובלים אמנם אני מניח תפילין בהשילת המנחה (ח) מטעם
 אחר והוא כי הנה נודע כי תפילת שחרית הוא בכלים
 הפנימיים דכל פרטוי כל העולמות צבירורם ותיקונם ותפילת
 מנחה בכלים האמלטיים ותפילת ערבית בכלים החלונייים
 ונדע מ"ש הדב ז"ל כי ק"ש שחרית הועיל להפילת שחרית
 וגם להפילת המנחה כי ע"י הק"ש היה נמשט הו"ך ללם
 דמיון גדלות דכלים הפנימים דאיחא לכלים הפנימיים דזו"ך
 וגם הו"ך ללם דמיון גדלות דכלים האמלטיים דאיחא
 לכלים האמלטיים דזו"ך ולבאר זה גריך לבאר משם מה
 שכתוב אגלי מענין סדר סקון ספלת שחרית במשנה ודיבור
 בכללות אג"ש שם בו פרסום רב וכמו שאלח"ך בע"ה אכתוב
 והשלה להם אע"פ שכבר הוא פשוט להם אלא להשיות הדעות
 והענין הוא כי נשילת ידים ועשיית לרכיז הוא לברר מכלים
 ואורות דרפ"ח דנה"י שהם פרטוי זו"ך ויעקב ורחל דפנימיות
 וחלונייות דחלו' דעביה ולהמשיך להם מדיווג דחיות ונשמות מוחין
 פנימיים ומקיסים דמ"ה ובז"ך עם נרנח"י דנפש דנפש לפנימיות
 וחלוניות דפרטוי זו"ך ויעקב ורחל דחלוניות דעביה כו' :
ובן לבשח שני שליחות קטן וגדול הוא לתקן נה"י שהם
 פרטוי זו"ך ויעקב ורחל דפנימיות וחלוניות דחלוניות
 דלירה ולהמשיך להם מדיווג דחיות ונשמות מוחין פנימיים
 ומקיסים דמ"ה ובז"ך עם נרנח"י דנפש דרוח לפנימיות
 וחלוניות דפרטוי זו"ך ויעקב ורחל דחלוניות דלירה וגם
 להקן כחב"ד ותג"ח בהם (נ"ז ע"א) פרטוי עתיק וטקב"ה
 וז"ה וטק' וז"ה ויבא"ח דחלוניות דחלוניות דעביה ולהמשיך
 להם מדיווג דחיות מוחין פנימיים ומקיסים עם נרנח"י דרוח ונשמה
 ויחיה ויחידה דנפש דמ"ה ובז"ך לחלוניות דחלוניות דפרטוי
 עתיק וטקב"ה וז"ה וטקב"ה וז"ה ויבא"ח דחלוניות דעביה :
ובן הגחה תפילין דיד הוא לתקן חלוניות נה"י שהם פרטוי
 זו"ך ויעקב ורחל דחלוניות דחלוניות דבריאה וגם
 חלוניות הכחב"ד ותג"ח שהם פרטוי עתיק וטק' וז"ה וטק'
 וז"ה ויבא"ח דחלוניות (דחלוניות) דלירה וגם לתקן
 פנימיות דכחב"ד ותג"ח שהם פרטוי עתיק וטק' וז"ה וטק'
 וז"ה ויבא"ח דפנימיות דחלוניות דעביה ולהמשיך מדיווג
 דחיות מוחין פנימיים ומקיסים עם נרנח"י דנפש דנשמה דמ"ה
 ובז"ך לחלוניות דפרטוי זו"ך ויעקב ורחל דחלוניות דבריאה
 ולהמשיך מדיווג דחיות מוחין פנימיים ומקיסים עם נרנח"י
 דנרנח"י דרוח דמ"ה ובז"ך לחלוניות דפרטוי עתיק וטקב"ה
 וז"ה ויבא"ח דחלוניות דחלוניות דלירה ולהמשיך
 מדיווג דנשמות מוחין פנימיים ומקיסים עם נרנח"י דנפש
 דמ"ה ובז"ך לפנימיות דפרטוי עתיק וטקב"ה וז"ה וטקב"ה
 וז"ה ויבא"ח דפנימיות דחלוניות דעביה :
ובן ע"י הגחה תפילין דרה"ש להכריז הקליפות מחלוניות
 נה"י שהם פרטוי זו"ך ויעקב ורחל דחלוניות דחלוניות
 דאבי"ע דחלוניות דלילות ולברר מכלים ואורות דרפ"ח
 דכחב"ד תג"ח נה"י"ס דחלוניות דחלוניות דאבי"ע המכר
 דחלוניות דלילות שהם כל הפרטויים דעתיק וטקב"ה וז"ה
 ויבא"ח וז"ה ויבא"ח דחלוניות דחלוניות דעביה ולהמשיך
 דחלוניות דלילות . וגם לתקן חלוניות כחב"ד תג"ח שהם
 פרטוי עתיק ויבא"ח וז"ה וטקב"ה וז"ה ויבא"ח דחלוניות
 דחלוניות דבריאה וגם לתקן פנימיות כחב"ד תג"ח שהם
 פרטוי עתיק וטקב"ה וז"ה ויבא"ח וטקב"ה וז"ה ויבא"ח דפנימיות
 דחלוניות דלירה ולהמשיך מדיווג דחיות מוחין פנימיים ומקיסים
 עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה ובז"ך לפרטוי עתיק וטקב"ה

וא"ח וטקב"ה וז"ה ויבא"ח ויבא"ח וז"ה ויעקב ורחל דחלוניות
 דאבי"ע דחלוניות דל"ה ולהמשיך מדיווג דחיות מוחין פנימיים
 ומקיסים עם נרנח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה ובז"ך לפרטוי
 עתיק וטקב"ה וז"ה ויבא"ח וטקב"ה וז"ה ויבא"ח דחלוניות
 דבריאה . ולהמשיך מדיווג דנשמות מוחין פנימיים ומקיסים
 עם נרנח"י דנרנח"י דרוח דמ"ה ובז"ך לפרטוי עתיק וטק'
 וז"ה ויבא"ח וטקב"ה וז"ה ויבא"ח דפנימיות דחלו' דלירה :

נמצא כי כבר נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דחלו'
 דל"ה וחלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דחלוניות
 דבריאה וחלוניות פנימיות שהוא אבי"ע דחלוניות דלירה
 ועשיה כל זה בקטור גדול ובכללות. אמנם הענין הוא בפרסום
 רב כן בענין שליית המ"ן הן בענין פרטי וזווגי הפרטויים
 דחיות ונשמות הפנימיים ומקיסים הן בענין סוגת סיקון
 שמום סכלים דבי"ע והאחזונים והפלוויים ושמות סכלים
 דלילות דבי"ע ודלילות העליון הן כונה סיקון שמום כלים
 והאורות של הכסא והשרפים והחיות והאופנים ובע"ה יתבאר
 בהשלים ההקדמה וגם כל ענין במקום הראוי לו בס"ד :

נמצא כי מה שנשאר לתקן ע"י דיבור הוא פנימיות
 וחלוניות שהוא אבי"ע דפנימיות דעביה ודירה
 ופנימיות שהוא חלוניות דאבי"ע דחלוניות דבריאה וגם פנימיות
 וחלוניות (נ"ז ע"ב) דאבי"ע דפנימיות דבריאה וכן פנימיות
 שהוא חלוניות דאבי"ע דחלוניות דל"ה ופנימיות וחלוניות שהוא
 אבי"ע דפנימיות דלילות :

והענין בקטור ובכללות גדול הוא כי בקרבנות נתקן
 חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות דעביה
 ולהמשיך להם מדיווג דחיות ונשמות מוחין פנימיים ומקיסים
 עם נרנח"י דנרנח"י דנפש :

ובן במחיות נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות
 דלירה ונמשך להם מדיווג דחיות ונשמות מוחין פנימיים
 ומקיסים עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה ובז"ך דרוח כו' :

ובן ביוגר נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות
 דבריאה ונמשך להם מדיווג דחיות ונשמות מוחין
 פנימיים ומקיסים עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה ובז"ך דנשמה
 אמנם כאן ביוגר שהוא דבריאה נתקן נ"פ ע"י אמירת
 הק"ש שהוא מ"ע שהיא דיבור תמור יותר מן היולד כי ע"י
 הק"ש נתקן כל מה שנשאר לתקן בשולמות ב"ע וגם בלילות
 להמשיך הו"ך דמוחין גדלות רכל התפילות הסתידים לאמר
 באורו היום כי המ"ן שכלו בק"ש משמשים לכל התפלות של
 אורו היום עד הלילה ולפיכך לא נשוינו לומר ק"ש כי אם
 פנים אחת ביום שזמן הראוי היה לומר ק"ש קודם כל תפילה
 ולא כן הוא כי די בק"ש דשחרית כי כחה גדול :

ודנה נודע כי תפלת שחרית דחול היא בכלים (ב) הפנימיים
 דכל העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטום
 דכלים הפנימיים דישב"ח בלחש ושני ללמי המוחין דחכמה
 דכלים הפנימיים דישב"ח בחזרה לפרטוי ביטום וחכמות
 דכלים הפנימיים דזו"ך :

ובן תפלת מנחה של אורו היום היא בכלים האמלטיים דכל
 העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטום דכלים
 האמלטיים דישב"ח בלחש ושני ללמי המוחין דחכמות דכלים
 האמלטיים דזו"ך וזה מלמד הו"ך דמוחין דגדלות דכלים
 הפנימיים דבינה דחכמה דסבונה שחורים להכנס בלחש ובחזרה
 דמנחה לפרטוי ביטום וחכמות דכלים הפנימיים דזו"ך . ואם
 הוא יום ראש חודש בו נמשכים עוד ב' ללמי המוחין דכח"ס
 דישב"ח בלחש וחזרה דמוסף לפרטוי הכח"ס דזו"ך :

וביום שבת קודם נמשכים ב' ללמי המוחין דנה"י
 דז"ה ויבא"ח וז"ה ויבא"ח בלחש דשחרית לפרטוי
 נה"י דחכמות הטללים דזו"ך וב' ללמי המוחין דנה"י דז"ה
 ויבא"ח וז"ה ויבא"ח

הנהרות וביאורים (א) לך לקמן כה סוף ד"ס וכה ד"ס וכן : (ב) ספר הכוונה דפ"ח פ"ג :

(מה, א) יכוון להמשיך מזו"ן דאצי, בפ"ב דתפלת השחר משמע, שהוא זיווג ז"א ולאח ע"ש. ועי' פת"ע דכ"ה ע"ב ד"ה יכוון להמשיך בסוגרים ד"ה וצ"ל דנוק' וכו'.

פרשיות שמע

(מה, ב) אח"כ יא' וכו' לתקן רמ"ח איברי ז"א וכו'. תיקון זה נראה אפי' שהכונה להאיר להם מצלם המו'. ובעלמא שצלם המו' נכנס כולו בז"א, אין שייך לו' לתקן איברי ז"א, שהם מתוקנים כבר מעצמם ע"י המו'. אולם כאן שלא נכנס רק הו"ק, צריך להמשיך לכל הרמ"ח הארה מהמו'. ועי' ש"ש ז"ל שה"כ דרו' ח' אות י"ד. ובכ"ז רציתי לו' לקו"ד דכונת הרמ"ח תיבין דק"ש אינה בבחי' הפני' דחיצו', ששם נמשך כל הצלם בכל הי"ס דז"א. וכן משמע מפת"ע דכ"ו רע"ב שכתב דאין שייך כונת הא"א בקשע"ה בזו"ן דכ"ד שעות שכבר נמשכו המו' עד הנה"י ע"ש. וכ"כ בש"ש שכ"ג פ"ו אות ד' ומובן לכאן שגם שאר הק"ש לא שייך בהם, שכולם ביחד הם רמ"ח ע"י הא"א. אבל בפני' דפני' בודאי שבהם עיקר הכונה [ועי' ענ"ה ז"ל די"ג ע"ד בסוף הדיבור הא']. ועי' שה"כ דרו' ח' דק"ש ד"ה ענין סדר וכו', ששם מבואר שמדבר בבחי' זו, שג"א וג"ת דמו' נמצאים עתה בחב"ד וחג"ת דז"א וכו' וכו' ע"ש. וכן בע"ח שכ"ג פ"ו ע"ש. אבל יש להסתפק אם שייכים בבחי' חיצו' דפני' ששם נכנסו כל המו' בחב"ד דז"א דוקא, שאין שייך לתקן כחב"ד דז"א שהמו' השייכים להם נמצאים בתוכם בכללות הצלם. ומצד ב' החג"ת והנה"י אין בהם עתה מו'.

ונלע"ד לקו"ד שגם בחיצו' דפני' שייך. והוא לפמשרו"ל בדרו' ח' דק"ש ד"ה גם נתבאר וכו' הנה פ' ויאמר היא כנגד נה"י דז"א והנה הם יצאו מסוד אי' עי' וכו' שאין בו רק ו' ספי' והם ג' מו' חב"ד וחג"ת אמנם אח"כ האריכה אי' עי' וכו' והאצילה בחי' נה"י דז"א וכו' וז"ס ומבינה נביאים וכו' וכו' ע"ש. וסדר יציאת הנה"י דז"א ע"י אי' מבואר בשכ"ט

(מה, א) מלכותו להמשיכם ללאה. הלשון בשה"כ (במלת ועד) להכין ולהניח שם עק"ב וכו'.

(מה, א) לעולם יכוון לתקן ו"ק וכו' ולהמשיך בהם מילוי ד"א. בשה"כ במלה זו לא נזכרה כונה זו. אלא שבמלת ועד כרוז"ל כל עקב האורות מתפשטים בכל קומת פרי' רחל, כדוגמת הד"א העולים מד"ת אשר הם כללות כל פרי' לאה מראשה עד סופה. אבל הכתר שלה איננו רק הד"א פשוטות, אבל המילויים הם בשאר פרי' עכ"ל. וכיוון שלא נו' בדברי רוז"ל מתי נמשכים המילויים, ומצינו במלת לעולם שארוז"ל להשלים פרי' לאה, והם ז"ת שלה להמשיך להם הוי' וכו', קבע הרש"ש זיע"א גם המשכת מילויי האלפין כאן. (אח"כ ראיתי מ"ש מע"א זיע"א דצ"ט סוע"ב קרוב לזה). אלא שק"ק שרוז"ל כתב שהד"א מלאים הם בכל פרי' לאה מראשה עד סופה כגז', והד"א פשוטות נמשכו באחד לכתרה, וממילא המילויים צריכים להיות מחכמתה עד סופה. ואילו כאן בסי' כתב להמשיכם לו"ק דלאה עי' מ"ש לפני זה ד"ה בהמשכת.

(מה, א) לעולם גם יכוון להמשיך לה. בשה"כ להמשיך בהם.

(מה, א) ועד ד' אותיות הוי' לנוק'. משמע משה"כ שהיא הוי' דע"ב דאבא — ומ"ש מילוי דע"ב מ"ו נשאר בז"א, נראה שהוא כפי משרו"ל בשי"ט פ"ג שכשהשם לבדו בלתי מי' הוא יותר גרוע מהמי' עצמו שהוא לבדו, וכ"ה כאן. ומה שז"א לוקח בפ"ע דת"ת, והנוק' לוקחת כל היסוד עם פ"ת דת"ת, חילוק זה לא נו' בהדיא בשה"כ. אבל ודאי סברא היא, שז"א לוקח היותר עליונים, והנוק' לוקחת התחתונים שכולם מגולים. וק"ק לשון רוז"ל בפע"ח פכ"ד דק"ש שכתב שהנוק' לוקחת כל ד"פ מצד אבא שבת"ת דז"א. וע"ש בסוף הפרק שכ' שלוקחת ד"פ ת"ת ויסוד מצד אבא ע"ש.

דצ"ן דז"א וכו' שער הכוונות דרוש ז' דק"ש ופנ"ח ס"ס:
שם יכוין לתקן תלכות דל"ה וכתב דתחל ולהמשיך לה
 ד' פעמים היה וכו' שער הכוונות סוף פ"ו דק"ש
 ס"ס [ועיין בקמ"ח ח"י"ח דכ"ה ע"ב] ע"ה של"ה פ"א ועיין
 ס"ס בקמ"ד דמשמע משם דתחל כ"ן לוקחת מעוט אורות
 אלו דדי היה ובעמידה צומלת אדני שפתי וכו' ס"ס משתלמת
 האה"יה ע"י אלפ"ן להמתיק הדין [כמו] בשער הכו' דרוש
 ה' דעמידה יע"ש כונת אדני שפתי וכו' ולע"ד יש לדקדק
 דלפי זה לריך לבוין כונה הח"ל דלדני שפתי הפתח הכי
 בשער הכוונות עמידה דרוש ה' ככל ג' תפלות שכל יום
 וצמ"ח כתבתי דזה עיין לקמן בחמ"י העמידה:

שם יכוין להמשיך מזו"ן דליליות וצחיכת פנימיות
 דפנימיות דרו"ק דזו"ן דליליות ומזי פנימים
 של"ה לל"ה דצריחה ועי"ז יודונו וימשיכו מוחין פנימים
 ומקפ"ס לזו"ן דצריחה עכ"ל זה נחצ"י בקמ"ר ע"ת דף י"ד
 ועי' ח"ל לחי"כ צי"לר אז עולים הצריחה דליליות נשמות
 ועולמות אחס"ה הנשמות לריכ"ס מוחין פנימים ומקפ"ס
 ולא ע"י ק"ש מדווגים א"י"א דליליות ונעשים מזי פנימים
 לצד דנשמות לזו"ן דליליות ולא נמשכים מוחין גם לל"ה
 דצריחה והס מוכידיס מוחין פנימים דרו"ק ומק"י דנשמות
 לזו"ן דצריחה כי כל כך הוא פנימים דל"ה כפ"ס
 ומקפ"ס דצריחה ואח"כ צעמידה וכו' יע"ש שער הכוונות
 דרוש צ"י דתפלת השחר ודרוש ה' דק"ש דף ל"ב [דכ"ח]
 פנ"ח דרוש החפ"י פ"ד עוד פנ"ח בתפלת דל"י בהקדמה
 ד"ה מ"ב דע כי תפלת ע"י כנ"ל ידים וכו' ע"ה שרי
 פ"ג קמ"ר ת"ח דקמ"ח קמ"ח [ול"ל דנוק"ח ח"ל היא צצריחה
 ול"ך הוא זוג זרין] [עיין בשער ההקדמות דע"ב ע"ה ומשם
 חצ"ן הע"ס ח"ך הוא דוקא מוחין לזו"ן דצרי' ולא לילי' וע"ה
 יע"ן ש"ן ס"ס מוחין שח"א צח"י עונה לילי'ה וע"ה יע"ש
 ע"ה ס"ס] [עיין בשער הכוונות דרוש צ"י דתפלת השחר
 ושם כתבתי:]

בק"ש דקצנות דע לריך לבוין כל פנ"ח הכוונות
 הכי צב"כמל"ז ואין שינוי כלל מק"ש דיוצר
 לק"ש דקצנות וכן עליית הפרקין וליקי קדמה כך מל"חתי
 צכ"י ישרים ח"ה יע"ן רל"ה פ' מד"ש"ס שר"ז לומר דל"ן לריך
 כל זה ואינו כן אלא כמ"ס:

שם ואהבת קודם התחלת תלה ואהבת כח"ז
 הקדמה קטנה ח"ל לחי"כ יאמר
 הרמ"ה חיצות דק"ש לתקן רמ"ה אצ"ר ז"ל ועמ"ס יתקן
 פנ"ח הנוקב"א ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד
 דזו"ן. ויכוין כי פרשה ראשונה יש בה ה' פסוקים ע"ד ס"ס
 ומחנה ש"ז לחסדים דדעה דז"א ומל"ח ומתקנים כח"ר
 ומח"צ ודעת ק"ל דתחל צ"ה"ה אלו הרמ"ה צריח וק"ת ה'
 פסוקים אלו שהם ה"פ כ"ו ה' סויות. אלא ש"כוין דצ"ן.
 [וגם הס ה"פ צ"ן אומלעים צוקל"ה ר"ה פסוקים אלו דפרשה
 זאת שהם קוד דמ"ן דטוקב"א ש"ל"ך לבוונס צק"ש ש"ל
 הנו"ה] ויכוין צקריחה להפריד צ"ן דצוקים שהם ש"ס
 אותיות שוות הקמוכות זה לזה שהם כנגד ה"ק דמ"ה וצ"ן
 דזו"ן דצוקים יחד אצ"ח כ"א כולוה נעשה שהם ש"ס
 ויכוין כי עתה מוח"י לנקוד אותם ע"י המסדים המהפ"ס
 בהם עתה צקריחה פרשיות אלו וכנ"ה עליהם לרמ"ה
 עכ"ל. ועתה נ"י"ן המקומות לכל פנ"ח הכוונות אלו הש"ך
 לבוין כ"א צמק"ו הרמ"ו לו כח"ר צקדור:

(ה) **מ"ש** יאמר הרמ"ה חיצות דק"ש לתקן רמ"ה
 אצ"ר ז"ל ועמ"ס יתקן פ"ר הנוקב"א ע"כ
 נח" בשער הכוונות דרוש ד' ודרוש ט' מדרוש"ה ס"ל"ה ודרוש
 ה' דק"ש דיוצר פנ"ח ק"ש פכ"ה. ולריך לב"ן דח"י
 ה"ס לריך להיות לעשות רמ"ה אצ"ר ואחר כך להמשיך
 לחוס"ה

פ"ן מ"ש צקונטריקי ש"ס ח"ג על שער הכוונות דרוש ו'
 דק"ש צומלת צב"כמל"ז ולהיות מוחין דגלות ח"כס עולים
 נשמות אה"ס דל"ח צב"ס כ"ו צב"ש הכוונות סוף דרוש צ'
 דפס"ח קמ"ח מש"ס וצנ"ח ש"ז קס"י:

ובענין לבוין צליל פסקה הארות אלו לל"ה עיין מ"ש
 לקמן צק"ש דליל פסקה מש"ס הרב דוד מאל"ח
 צקדורו שכתב לבוין לטוקב"א קמ"ס ולא צב"ס לל"ה וש"ס
 כתבתי רל"ה וקתירה לזה ועלתה הסכמתי ש"ל לבוין
 כלל דס"ז ואל תעשה עדיף. ועתה רל"ה רל"ה מעשה
 גדול ומר"א צב"ז אשר צי"לתי כונה זאת מלכוונה צב"ז
 ואל תעשה וע"כ לריך לבוין נוק"י קמ"ס דב"חמת אצ"ר דר"ש
 כחל"כ"ס ואין לטנות:

שם יכוין להעלות פ"ע דל"ה דמ"ה וצ"ן ע"ס ג' פק"י
 סח"ק הרי ד' פק"ין דח"ק כנגד ד' ל"חיות
 צרוך וכו' מוצ"ח בשער הכוונות דרוש ז' דק"ש וצ"כ פנ"ח
 ק"ש פכ"י ועיין צכ"ג פ"ו. ועיין ס"ס ה"ע"ב מ"ש צוק"י
 ש"ס ח"א דמ"י"י עליית הפרקין אלו צח"י המוחין בעל"ה
 וזה יע"ן רל"ה טועים דזה יע"ש. גם ע"ש מ"ש מה עי"ן
 עליית הפרקין אלו ח"ר שהמסכ"ו ה"ק דמוחין דגלות
 צמלת אחד וה"ה לריך להיות הדבר להפך תחילה עליית
 הפרקין ואח"כ המסכת המוחין ע"ד המסכת המוחין של
 העמידה צמלת אלהי אצ"רס וכו' כמ"ו בשער הכוונות
 ד"ל ע"ג וצקדור יע"ש:

שם יכוין ש"י"דו ג' מוחין צב"גל"ה לל"ה ע"כ נחצ"י
 בשער הכוונות פ"ח מדרוש"ה הל"ה. ע"ה ש"ל פ"י
 פנ"ח ק"ש ש"ה פ"ו וש"ס כח"ז דמ"י"רין חצ"ד דז"א
 צב"גל"ה דטוקב"א יע"ש, ודע דטוקב"א זו היא לל"ה ולא רח"ל.
 דתחל ל"ן ח"קון הכח"ר ש"ה אלא צמלת וע"ד כמ"ס בשער
 הכוונות ס"ס דל"י ע"ב [דכ"ה] ועיין מ"ש צקונט"י ש"ס ח"ג צק"ש
 של הל"ה פ"ה אוח"ג ש' רח"ק ד"ן יחד י"ע:

מלכותו יכוין להמשיך לטוק"י צ"פ דהוד דצ"ן דז"א
 ע"כ ש' הכי דרוש ז' דק"ש פנ"ח פ"י"ד:

שם יכוין למלאות ד' אלפ"ן שצב"ח דל"ה וש"ח"ת
 עקב אורות שהם ד' היה וכו' להמשיכ"ס לל"ה
 צפקדון לטור"ך רח"ל. וכן להמשיך לרח"ל ע"ב אה"ס שהם
 צג"י ליקי וכו' לקדמה וכו' נחצ"ר בשער הכוונות דרוש ז'
 דק"ש [עיין ס"ס בשער הכוונות דכ"ה שהיא ע"ס ה' אותיות
 מל"ה אל"ס והכולל יע"ש ולי"ע ס"ס למוהרש"ו וכן צקדור
 כך שמועתי מק"ס ולכ"ח"ה כ"ה ס"כ פ"ו] ודרוש
 ו' וסוף דרוש ה' ופנ"ח פ"ד דק"ש. ועיין להרב יפ"ה
 שעה דק"ס"ו פנ"ח שהקשה ח"ל ולא ידעתי מתי רח"ל
 טעלה אלו המוחין ש"ה יע"ש, ועיין לקמן צמ"ל וע"ד [עיין
 מ"ש צקונטריקי ש"ס ח"ג צד"ה ו' דק"ש צומלת צרוך ס"ס
 ד"ה אונ"ס וכו'] עוד ס"ס ד"ה וכן וכו' ומש"ס חצ"ן מה"כ
 ה"ס אלו ד' ה"ה:

שם יכוין למקור עלמו לתימה לחצ"ר ז"ן רח"ח צרוח"ה
 הו"ה ולדני ע"כ צח"ז בשער הכוונות דרוש ה'
 דנפ"ל ח"ס דמ"א ע"א [מ"ח] וצפנ"ח פ"ו ד"ח יע"ש
 שער הכי דרוש ה' דק"ש דכ"ח סע"ד [הנדפ"ס מחדש] וכ"ה
 ש"ס צ' צפ"ה נש"קין אחד צומלת אחד וצ' צומלת צב"כמל"ז
 וכו' ועיין בקמ"ר פנ"ח פכ"י דק"ש ד"ה וה"ה וכו' ול"ל
 ח"ך אפ"ר זוג זה שהיא עתה צצרי' והוא ל"ה ירד צצריחה
 וע"ד דה"ה צקוד נקודה [יש נש"קין פנ"ח צעמידה צצרכות
 אומל"ח כמ"ס צד"ה ו' דעמידה]:

דעודם יכוין לתקן ו"ק חגי"ה נה"י דל"ה ולהמשיך
 מל"ה אלפ"ן שצב"ח וכו' שער הכי סוף
 דרוש ו' דק"ש צומלת וע"ד פנ"ח פ"ד ופ"ע.

ועד יכוין צ"ב אותיות עד להש"י"ר צ"פ החצ"ן דיקוד
 (יג)

שי תפילת השחר פי על ש' הכונות ופרי עץ חיים ששון

כללות הענין בקיצור גדול לפי הפשט הוא כי דרוש ב' הנו
 בש' הכונות מסדר תפילת השחר (והוא דרוש שאנו
 בו) עם דרוש ו' דדרושי ר"ה הם א' והם בפנימיות דמינו
 דאזי שהוא באזי דאזי דמינו דאזי כי מלות תפילין שהיא
 מלות מפשית שהיא בחינו' היא בחינו' דמינו דאזי שהוא בבי"ע
 דאזי דמינו דאזי ואלו המקיפים הנקרא תפילין הנמשכים
 בברכת אבות שהיא מזה בדבור הם בפנימיו' שהם הגשמות
 של זה האבי"ע שהוא באזי דאזי דמינו דאזי וכמ"ס הרמ"ו
 ז"ל כי זה בחינו' וזה בפנימיו' ואלו יוצאים מווצג אור מקי'
 דאזי ואינם הל"מ ולכ"ס אמנם ב' אלמי המו' דאזי דאזי
 דאזי כולם נמשכים בק"ש ושני אלמי דמוחין דאזי דאזי
 מחנ"ת דאזי נמשכים בברכת אבות.

אמנם דרוש ד' בברכת אבות שבו נאמר שבק"ש נמשכים
 מו' דאזי דאזי היוצאים מווצג כלי החינו' דאזי
 ובברכת אבות נמשכים קמו' דאזי דאזי היוצאים מווצג כלי
 אמנעי שלהם כל זה הדרוש הוא בחינו' דפנימיו' שהוא בבי"ע
 דאזי דפנימיו' דאזי ודרושי ק"ש עם דרוש אוב'
 מדרוש ברכת אבות הם בפנימיו' דפנימיו' דאזי שהוא באזי
 דאזי דפנימיו' דאזי.

ובענין ברכות אמנעית תפילת דרוש ו' דעמידה הוא בפני'
 דמינו' ושאריה הדרוש הוא בפנימיו' דפנימיות וכו'
 יע"ש וכל זה פשוט לעובדי ה' בכונה ועיין בסוד להרב ש"ס
 זלה"ה הרי בזה נקרא כל דרושי הרב ז"ל וכולם דברי אלהים
 חיים אלא דכל א' מדבר בבחי' אותו עולם השייך לו.

ב שם זה פרטנו כי באומרו סדר הקרבנות של שחר יכוין לכלול
 הפשיה ביצירה אחר שכבר נכללו ונתקנו כל העולמות
 בכללותם פ"כ נראה לע"ד להגיע דכ"ל אחר שכבר נתקנו כל
 העולמות ולא גרס' נכללו ועיין בס' ע"ה ד"ח סע"ב.

ב שם הנה כבר ביארונו בבחיור הקמת אר"ו בסופה וכו'
 ש' מאמרי רשב"י אר"ו ד' ז"ן סע"ד ע"ה שכ"ח פ"א
 ושם באות ו' שאר הלינון ש"מ פ"ד עו"ת ד"ד ע"ה (ע"ה
 ש"מ פ"ה וסט"ו).

ג שם ואח"כ ע"י תש"ר נתקן עולם האזי פ"כ עיין בע"ח
 סמ"א רפ"ג דכתב דהש"ר בבחי' עיין לפיל דרושי ה'
 דתפילין אות כ"ו ע"ש ועיין תו"ח ד' קלו' וקס"ב ונראה
 שהוא אזי דבריאה יע"ש.

ד שם ואמנם כדי להפלותם למעלה ולכלול אותם ביחד א"ח
 לפשותו אלא על ידי הכללות הגשמות שהם בחי' פנימיות
 העולמות וכו' עיין ס"מ פ"ג (עיין לקמן דרוש ר"ה דרוש ב'
 דשם כתב דבחול אין עולים החינו' כלל ועוד ק' שם בפעמו
 כתב דביום ב' דר"ה עולים גם החינו' עיין עו"ת ד' י"ג).

ה שם ע"י הזמרות של ב"ש עד יוצר אנו מעלים את סמו'
 פ"ב ז"ל את הרומן מב"י.

ו שם ובבחיור ברכת אבות דר"ה וכו' יש מופע לזה ע"ש היטב
 ע"כ כבר כתבתי לפני' אות א' דזה מירי בבחי' פני' דמינו'
 כ"ש דח"ן ועיין לקמן דרושי ר"ה דרוש ו' דר"ה אחר הכותב
 ז"ע וכו' ז"ל דאזי ע"י ק"ש ועמידה שהיא בדבור מתקן בחי'
 זו של פנימיות דמינו' הלא כל בחי' חינו' תקינס הוא ע"י
 המעשה כנו' בע"ח ש"מ פ"ב וס"ג ועי'לק' ועי' מה שכתבתי
 לפני' דרושי תפילת פ"ה אות ט' דגדול כח הדבור יע"ש.

ז שם והנה פתח אשר פלו הינו' והעשי' בבחי' שהם בחי'
 מל' ות"ח בני הברי' וכו' לקמן דרוש ה' דק"ש דכ"ב ע"כ
 ד"ה פנין וכו' פע"ח דרושי ק"ש ספ"ז.

ח שם ועי"כ יומשך שפע לאזי דברי שידווגו גם הם לתת
 מו' לו"ן אשר שם וכו' פע"ח דרושי הפלה פ"ד ופ"ו דק"ש
 והוא כונס הנו' בסודו' במילת תהלות' לאלל פליון גואלס(סט"ו
 פ"ה הסמ"ס) שמ"ז פ"ג ועיין מ"ש שם באות ה' ועי' בקונטר'
 פתח עינים על סדר הכונות במילת תהלות' וכו' ודע' שאפי'
 שלא כתב רבינו כאן סמודוויגו ז"ן דאזי כבר מפורש יוצא בע"ח
 שמ"ז פ"ג דלכחי' נשמות צריך שו"ן ג"כ שידווגו יע"ש כי קצתתי.

ט שם והענין יוצ' במה שנת' חלצתי כי יעקב יש לו ב' נשים
 לאה ורחל וכו' ש' מאמרי רשב"י פ' ויחי דכ"ג ע"ה ובכ"מ
 ובפע"ח

כי בכל העולמות יש חינו' ופנימיו' כוללים כי באזי' יש אבי"ע
 דמינו' מלבנים לאבי"ע דפנימיו' וכל אחד נחלק לחינו' ופנימיו' כי
 ב"ע דאבי"ע דמינו' דאזי' נקרא חינו' דמינו' דאזי' והם מלבנים
 לאזי' דאבי"ע הזה דמינו' והאזי' נקרא פנימיו' דמינו' וכו' וכל
 בכללותו נקרא חינו' לאבי"ע דפנימיו' דאזי' העומד לפניו ממנו
 וכן ב"ע דאבי"ע דפנימיו' דאזי' נקרא חינו' דפנימיו' דאזי' והם
 מלבנים לאזי' דאבי"ע דפנימיו' וזה האזי' נקרא פני' דפני' דאזי'.

עוד כתב שם ב' מ"א (החדש די"ט סע"ב) והיא הקדמת
 ה' ה' הקרבנות ובלתי ידיע הקדמה הנו' היטב אין מבין סדר
 הפלה היטב וז"ל הדרך לפנינו ונת' בש' השמות (ובש'
 התק' ובס' עו"ת ר"ה) ובכ"מ כי כדי לברר הכלים ושאריה הרפ"ח
 דכל פרט יורדים כל פרטו' הפליונים דאזי' בחי' החול בסוד
 גלות השכינה ומחלבים פשר' שכנגדם למטה בב"ע פתיק
 דאזי' בעי' דבי"ע וכו' ואזי' בא"ח ואזי' דבי"ע וזו"ן בוו"ן
 כלים פנימים שלהם בבחי' והאמצעים ביני' וחיו' בעשי' וכו"ע
 הנו' מחלבים בב"ע דחול וכו' יע"ש עוד שם ד"ס"ב סע"ב
 (והחדש דכ"ו סע"א) ז"ל כבר נת' אללנו בהקדמה ובהקדמת
 הקרבנות כי לדרך הברורים יורדים כל פר' אבי"ע דאזי' בו'
 ימי המעשה ומחלבים בפרטו' שכנגדם בב"ע והם מחלבים
 בב"ע דחול ר"ל ב"ע דקלי' עד ליל שבת שאז יוצאים האבי"ע
 דקדושה מחוץ ימי החול לגמרי יע"ש והנה האבי"ע הנו"ל דאזי'
 הכולל ד' בחי' חינו' ופני' דמינו' ופני' דמינו' המלוכבים
 חוץ ב"ע התחתונים הט"ל שהם חילוי המל' דאזי' הנה ב'
 בחי' שהם חינו' ופנימיו' דמינו' נתקן ע"י המעשה במקומם
 למטה כגון מלות יציה ותפילין כנו' בש' הכונות לק' דרוש ג'
 ובס' עו"ת ד"ט יע"ש ולהפריד הקלי' שנתחמו בהם צלילה
 וגם מב"ע התחתונים הנו' וע"י הדבור הוא לתקן חינו' ופני'
 דפנימיו' ולפלות הפנימיו' הנו' בד' תלוי' קהפלה ולכלול ג"כ
 פניהם בחי' חינו' ופנימיו' דמינו' עד פלותם לגמרי באזי' בעמידה
 כנו"ל ועימדים עד אחר עלינו לשבח.

אמנם בחי' ב"ע התחתונים הנו"ל שהם חילוי המל' לא פלו
 רק במילת אשה ריח נירוח לה' והכל כנו"ל דרוש ג'

ועיין ג"כ בנהר שלום דמ"א פ"ב ז"ל הדרך לפנינו וזהו
 שבהיפוט לברוך שאמר צריך לטוין אל חיבור שם ב"ן שבעשי'
 פס סס מ"ה שב"י ושם אדני שבפשיה עם סס הויה שב"י
 כי כבר גמרטו כל חלקי הפשיה דאזי' עם הברורים לפלות
 אל הינו' ע"י אמירת סדר הקרבנות ומ"ש ע"י אמירת סדר
 הקרבנות (פי' במילת אישה ריח וכו') עולים פנימיות מב"ר
 דפשיה להלביש חינו' נה"י דינו' וכן פד"ז עולים כל המדרגות
 עד א"ס פנימיו' כל מדרגות להלביש חינו' המדרגות שעליה
 וכן בזמורה עולים עוד מדרגה אחרת ע"י הנו' וכן ביוצר
 עולים עוד מדרגה אחרת ע"י הנו' וכן בפמיוה עוד מדרגה
 אחרת ע"י הנו' היינו בב"ע התחתונים אבל ב"ע דאזי' שרדו
 לב"ע התחתונים לברר כנו' הם עולים עם הברורים שנבררו
 מכל עולם ועולם לגמרי עד פלותם אל האזי' בעמידה שאז
 עולים לתקומם האמיתית שבאזי' במקום שהוא פתח בחול שאפי'
 האזי' אינו במקומו האמיתי כי בחול יורדים כל האזי' ומחלבים
 בימי החול עד ליל שבת שאז יוצאים האבי"ע דקדושה מחוץ
 מי החול ומחלבים עוד וכו' יע"ש (ש' מאמרי רשב"י פ' קרואים)
 ועיין עוד מה שכתבתי בקונטרס פתח עינים בהקדמת קודם
 החחלת החפלה אות ו' יע"ש עוד הרי הורחה לדעת
 אך יש ב"ע התחתונים העול' דוקא ג"ד שבו בעולם שלמעל'
 ממנו ולא עוד וגם אין עולים כל עולם התחתון וכלל בעולם
 העליון ממנו עד שעולים כל ב"ע לגמרי באזי' והם ב"ע
 דאבי"ע דאזי' עוד כתבתי בסדר חפדת העולמות בקונטרס
 שמו' ששן ח"ב כס"ו פ"ב אות ג' ובש' השמות פ"א יע"ש ב' פנין
 שמות הכלים דאזי' ודבי"ע (תו"ח ד"ו סע"א).

ואחר כל אלו ההקדמות צריך פתח לדעת באיזה בחי' מדבר
 כל דרוש זה וגם שאר דרושי הרב זלה"ה הנה האזי'
 לן עיין הרב המקובל האלפי שר שלוש זלה"ה בספרו הספור
 נהר שלום ד' ח"ן סע"א (והחדש ד' כ"ה סע"א) וז"ל אמנם
 פנין זוג אזי' בברכת אבות להוציא המקיפים דז"ח הנה

שמן ח'ג דרושי תפילת השחר פי על ש' הכונות ופרי עץ חיים ששון טו

ה עם וכדעם אלנו סברו אין רע וטוב מעורבים והנן זה היטב פ"ב עיין בפ"ח סמ"ח ופ"ג ובסמ"ח פ"ד והם מעורבים ועיין סמ"ח בקונטרסי שמן ששון באות י' דכאן מיירי בבדי דבי"ט דאזני המלוכס פחה קודם התפלה בבי"ט התחתיים ומ"ט סבביאה מעורב מדבר בבדיאה דבי"ט התחתיים אשר הם חוץ בבי"ט דחול פי' ביי"ט דקלי' כדעם ועיין לפיל דרוש ב' אות א' סדר מלך ומעמד העולמות יע"ט עוד י"ל דמ"ט אין מעורבים הוא בפנימיו בדיאה ומ"ט עם מעורבים הייט בחי'ו הדביאה ואחר זמן מלאחי בע"ה כ"י בנליון לאחד קדיש סכ' בשמ"ו פ"ג וז"ל כ"ק בשמ"ח פ"ג כ' דברי' רוכו סוב אבל הם מעורבי יחד יע"ט ולפ"ד דהכל פנין א' והוא דבס' הכו' כחז דברי' אין צריך תיקון אלא בחי'ו דחי'ו אבל בפנימיו דחי'ו אין צרי' תיקון וא"כ מ"ט כאן דהצי טוב וחצי רע ר"ל דהצי טוב הוא הפנימיו וחצי' דפני' וחצי' רע הוא הפנימיו וחצי' דחי'ו' ולכן כסב דהייס מעורבים יחד ר"ל דאין אחיה אלא בחי'ו דחי'ו' אבל הפנימיות דחי'ו' אין אחיה כמ"ט בס' הכו' ומ"ט לק' בשמ"ח דרובו טוב ר"ל הפנימיו וחצי' דפני' ופנימיו דחי'ו' ולכן כתב דמעורבים יחד טיין דמה שנאמר הוא החי'ו' וחצי' וסם מעורבים יחד כמ"ט בס' הכו' דבחי'ו דחי'ו' דברי' צריך תיקון כנלפ"ד וא"ש אח"ת עב"ל .

ז סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

ח סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

ט סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

י סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

יא סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

יב סעם ונהג עתה כהי' הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . סעם ונהג עתה אחר אשר נתקט ג"ת דאזני' בסוד חצי' מ"ט סעם סעם סעם סעם חצי' דו' עליונות דבריאה וכו' לפ"ד לא ידעתי טעם סעם סעם סעם כל א' לתקן את פלגו לגמרי והיוצר לזולתו והוא שכל ידי הנחמה והענוה ופ"ד וא"ש אח"ת עב"ל . חס"ד אז נגמר דברי' והיצי' ולא הספיק המטה של האיצי' ותפילין לגמר את כל הדביאה והיצי' והיצי' .

ובפ"ח וש' הפסוקים לק' ד' כ"ה ספ"ד דרוש ו' דק"ט ד"ה והענין וכו' (פיין לפיל סוף דרוש ב' דצינת דכחב דיעקב דאין לו רק אשה אחת שהיא לאה בלבד וי"ל) .

כ"ש ועולה פד' לאה הנו' סה"ס אות ר' דאחד ונללח עימה וכו' נפשים מ'ן אל או"ה פיין לקחן דרוש ק"ט פ"ה ד"ה עוד פי' וכו' דעם כתב רבינו שלחה פולה למ'ן עם ז"ל ולא הזכיר לבחי' רחל שעולה עימה ובדרוש ו' דכ"ד ע"כ עם כתב שפולה רחל למ'ן עם ז"ל ולא לאה שהיא אמורים דחי' יפ"ט ועיין מ"ט עם באות ע"ז יע"ט .

י עם ואז יורדים להם מו' ג"כ (ככ"ל) דח"פ דח"מ (פי' לבי"ט) כי כ"כ הוא לתת מו' פנימיו בלבד בחי'ו (פי' לאן נרגש רבינו דאין אפשר פנימי ומקי' בבי"ט אחר היות דאין נמתך בחי'ו בק"ט רק או"ה בלבד א"כ נמצא גדול כח ביי"ט מתח דחי'ו על זה בא בתתרון ולו' דחי'ו בן דכ"כ הוא לתת מו' פנימיו ומקי' בבדי' ובפפ"ח פ"ד דחמי' וכס' פו"ת ד"ט עם כתב כנ"ל אלנו בדרושי אבי"ט ובדרוש שלוח הקן פ"כ והוא בפ"ח סט"ו פ"כ שמ"ו פ"ג ש' המנוח ע' לך לך .

יא עם ונמצא עתה כי נבחי' העולמות בחי'ו' יש להם פנימיו או"ה ואו"ה ע"כ ס' פ"ל ידי יפנה ויעול ידיו ויציית ותפילין וברכותהם דע"י המעשה הוא או"ה ופי' הברכה הוא או"ה כמ"ט לק' ופ"ה ס' מ' פ"ב ופ"ג יע"ט כי מנ"ה מפשיות הם וברכותהם הם בחי'ו' העולמות או"ה ואו"ה יע"ט .

יב עם ובחי'ו' הנשמות מהם פנימיות העולמות יש להם ג"כ מו' דח"פ ואו"ה בג' עולמות ביי"ט חוץ מעולם דחי'ו' פ"כ פי' או"ה פ"ל ידי אחרת הקדושה והזמרות והיוצר פי' הדבור ואו"ה פי' הברכות השמר וברכת ברוך שאמר וברכת יוצר .

יג עם ואח"כ פי' העמידה נפשים להם ג"כ בחי' אורות מקי' דמו' כמ"ט בתפלה ר"ה פ"ו ע"כ לק' דרוש ו' דק"ט ד"ה ופחה וכו' לק' דרוש ו' ד"ה במילת אלוהי אברהם וכו' עיין בס' עו"ת ד"ו רע"ב דלא גרסי' להם אלא אל האזני' ובפפ"ח פ"ד יע"ט ועיין בסוד להרב ס"ט זל"ה א"ך נמתך אלס סלס דמו' פנימיו בק"ט בבחי' פנימיו דחי'ו' ומקיסים בחלוהי אברהם ואלוהי יצחק וכו' יע"ט .

דרוש ג' פפ"ז סער התפלה פ"ה ופ"ה וספ"ו ובתחילת ההקדמת הסמר יע"ט עו"ת תפלה ד"ט ור"י דע' וכל בחי' מנוח מעשית הם וברכותהם הם בחי'ו' העולמות וכל מנוח שהוא בדבור הוא בפנימיות ועיין מ"ט לפיל דרוש ב' באות א' סדר מלך ומעמד העולמות , ובפנין פיתוס הקטורת פפ"ח ס' עולם הפשיה פ"ד עו"ת ס' הלקוסים פ' כי הנח .

א עם יפנה ויעשה צרכיו ועי"כ יתקן גם פנימיות ג' אחרונות בעולם הפשיה הנו' וכו' פיין בס' אמת ליעקב ד' ז' אות ק"ד פל מ"ט רבינו בע"מ פי' דאכילה ושתייה הוא לאיברים החי'ו' וכן כתב לק' בדרושי יו"ה דרוש ג' דאכילה ושתייה הוא בחי'ו' העולמות וא"כ מאי טעם דבפת כניסה לגוף האכילה ושתייה נק' חצי' וא"ך כאן ובפת היצי' נק' פנימיו' כיון שהכל הוא אחד דכולנו כן פולסו ועיין בס' נהר שלום דט"ל ע"כ שכתב דסוד יפנה הוא בפנימיות דחי'ו' ויחייב בוה קלת ועיין בפ"ח ס"מ פט"ו כי החי'ו' כולל מפנימיו וחצי'ו' וכן הפנימיו יפ"ט עוד עיין קטי' זאת ופרושה בפפ"ח עם פ"ה מהרב נתן ששירה יע"ט ולפ"ד עיין לפיל ד' או"ה פ"ג שהוא בסוד מתתרי דיקנא ועיין עם מ"ט באות י"ז יע"ט .

ב עם כי סוד טלית הוא במטטרון אשר ביצי' כנו' בס' עננים וכו' והנהגו ט"ט הוא מחלבם בטלית הוא ע"כ פירוש מט"ט הוא ז"ל שביצי' הנק' מט"ט כנו' בכ"ת ופיין לפיל ריש דרוש ב' (פיין בפ"ח סמ"ד פ"ו ובס' מאמרי רשב"י פ' חרות ד' קמ"ו) כ"ש טלל באוחם הטהגים ללובטו פל המלבושים דעפות הוא בידע פ"כ עיין ש"פ הלכה יציית סו' ה' .

ג עם ואח"כ פי' התע"ו נחמן ג"ת דבריאה פ"כ פיין בס' נהר שלום דמ"ה רפ"ח (והחדש דתפילין הם באזני' דבי"ט דחי'ו' ע"כ ואזני' יע"ט חו"ה ד' קנ"ו ועיין מ"ט לפיל דרושי תפילין דרוש ה' אות כ"ו .

ד עם ומכ"ט בעולם האזני' פ"כ פי' בפנימיות האזני' דחילו בחי'ו' יש תיקון ע"י תפלה של ראש כנ"ל ופשוט .

ה עם ומכ"ט בעולם האזני' פ"כ פי' בפנימיות האזני' דחילו בחי'ו' יש תיקון ע"י תפלה של ראש כנ"ל ופשוט .

קריאת שמע

מא

דאימא, ולהוריד ד' מוחין דבינה הנעשים מזרעות
וכתפין לבינות ועטרה דגבו' דאו"א, וצריך לי
תלמוד*.

ג ע"א

מה. מ"ש במלת ישראל ביוצר מוחין עם מקיפי
הל"מ המלוכשים עם המוחין דיניקה
וכו', וכו"ק דגדלות ג"כ ע"ש. פירוש הדברים
שהצלם המלכיש המוחין הוא ממוחין דפרצוף
שעליו, דהיינו ישסו"ת הנעשים צלם למוחין דז"א
שתחתיו הן למוחין דקטנות והן למוחין דגדלות.
גם מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא
דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחיצוניות,
וכנוכר בדרושי ר"ה שהוא בפנימיות דחיצוניות
כנודע, וע"ש במלות אלהינו ואלהי אבותינו. ומ"מ
משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת
אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחינת או"מ.
וג"ל שכתב בן כיון שהמוחין הנכנסים כאבות הם
ממקיפי או"א ויש במקיפים ככל מה שיש בפנימים,
א"כ בק"ש שנכנסו הפנימים גם קוצא דשערי
היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א.
מ"ש בד' דאחד להמשיך לכתר דלאה ד' אלפי"ן
פשוטים דד' לבושי"ן דד' מוחין דבינה וכו',
ר"ל ד' מוחין דז"א שמצד צלם דאימא.

גם מ"ש במלת ועד להמשיך מזו"ן דאצילות
מוחין פנימים לאו"א ועי"ז יזדווגו וימשיכו
מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה, עיין בנהר
שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], ושורש
הקדמה זו היא בדרוש ב' דתפלת השחר ודרוש
ה' דק"ש עי"ש. **ומוכח** שם דהשתא נעשה מקיפים
לבריאה דומיא מה שנעשה לאצילות בעמידה, וכי
היכי דהתם לזו"ן, אף הכא המקיפים לזו"ן. ויש
מי שפירש במ"ש בפרק ד' דשער סדר אבי"ע
בסוד יוצר אור ובורא חושך, דזו"ן דבריאה יש
להם בחינת מקיפים ואו"א אין להם בחינת מקיף.
מו. ענין ברכת המפיל היא בזו"ן דכ"ד שעות

כמבואר בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל וכמ"ש
בסידור שבידינו ג"כ. ואעפ"י שכתוב שם קודם
הכרכה בתפלה ליקבה"ו וכו' היא בפרטים כענין
זווג יעקב ולאה אשר יש בה ג"כ סוד הנסירה
כמבואר בדרוש ד' ובדרוש א' דהלילה חוץ מנסירת
הזו"ן דכ"ד שעות. ומ"ש בסיום התפלה ויאיר א"א
בשם ע"כ וכו' היא ככוללים. וראיתי להרב אביגדור
בכ"י דף כ"ח ע"ב [בנד"מ דף י' ע"א] שהבין
שהיא בסוד לאה המזדווגת בחצות שהיא הפרטית.
ותמהני עליו אעפ"י שמדברי מהרח"ו דלשם נראה
שהבין כוותיה, מ"מ הו"ל להביא סברת רבו ש"ש
ז"ל שבהקדמת המעביר. וגם מ"ש מדבריו דבק"ש
שעה"מ נעשה סוד הנסירה דו"ק דאימא שנכנסו
כו"א הפרטי מלאה הפרטית זווג דכלי והולדה
בלאה. ממ"ש בדרוש ד' לא משמע הכי, שכתב
שזווג זה דיעקב ולאה נעשה מעצמו שלא ע"י
ישראל ותפלתם, משמע שאין לכוין אלא להמשיך
הו"ק דגדלות דאימא בק"ש, וממילא בסוד השינה
נעשית הנסירה ובחצות יהיה הזווג והלידה, והו
שנרמז רמז בעלמא בתיקון* לאה זווגם ולידתה
בשם אל"ד, ועיין בנהר שלום דף ס"ט ע"ב [בנד"מ
דף מ"ה ע"ד] סי' יו"ד. גם מ"ש שם שממשיכין
בתחלה מוחין דאו"פ דפנים ואח"כ נעשו הזווג
דכלי בחיק או"א, אין האמת כן, ועיין בפ"ט משער
המוחין, דאם כבר נמשך להם מוחין דפנים אינם
צריכים להעלות לחיק או"א אלא בהיותם במוחין
דאחור נגסרים ועולים בחיק או"א ומזדווגים בסוד
כלי וחוזרים למקומם ואח"כ עולים צלם דיש"ס
דאחור עם הכירורים בסוד מ"ן וממשיך מוחין
דפנים וכמ"ש ש"ש ז"ל בהקדמת המעביר וכמ"ש
בסידור שבידינו. גם מ"ש שם דקודם ברוך שם
כבוד להמשיך הרי"ו העליון לז"א ויכוין להמשיך
הארת המוחין ב' קס"א קמ"ג קנ"א שבחב"ד דז"א
שיאירו בגולגלתא דגוק', ובברוך שם כבוד נמשכים

י"ג ע"ב

עב. שד"ה: באחד (מדפו"י).

המקיפים דל"מ הגדולים הכוללים לעיר וקבץ הכוללים
דכל הכ"ד שעות כמו היווג דנפילת אפיס שאז דוין הכוללים.
וענין עליית מ"ן דנבונה דל"א בקונה (ב) הכל שנהגהו
בדרוש עמון ומואב כבר אמרתי כי זה כמה שנים אני מתיין
על פה מה שמגני ה' ית' עד שאתבאר הצמדה כראוי עם
כל פרטיה בע"ה ועכ"ל כתבתי ענין זה לפי שטע משמעה
הענין :

ומ"ש כח"ר בענין המוחין דקב"ט זה לשון הרב בשער
ההקדמות ח"ל אמנם הב"ש של הס"ם לירופים
שאלו למעלה בראש והשליש שנהה בה ק"ך לירופים
שגם האחד בלבד ירדו שם בגרון וכן הוא בפי חיים שער
כ"ב שער מוחין דקב"ט פ"ג הב"י :

והנה ברחוק למטה בגרון אז נתמעט: והם בין טלם שם
אחד והוא לירוף אחד שהוא (ג) ק"ך לירופי אלהים
לברם שהוא השליש ממה שהיה למעלה בו נראה שלטו
בדיוק אלא שהוא בקיטור ורעט למר כי לני השלשה שלישים
הנדרים מג"פ ק"ך שגראש אל הגרון מ' מכל ק"ך לרין
שימאל בין טלם סדר ומספר כל ק"ך לירופי שלישים מהחיל
לירוף הראשון דשם אלהים שהוא אלהים פ"ב עד סוף לירוף
האחרון דשם אלהים כמספר וסדר יליחת ק"ך (ע"ב) לירופים
היולחים משם אלהים אחד ואינם השליש האחרונים דכל
ק"ך אלא שהשליש הנמשך מאלהים דויד"ן דמיו התבנה הם
מספר המ' לירופים הראשונים דכל מספר הק"ך לירופי אלהים
דויד"ן דמיו התבנה והשליש הנמשך מאלהי דהר"ן דמיו
הבינה הם מספר המ' לירופים השניים דכל מספר הק"ך
לירופי אלהים דהר"ן דמיו הבינה והשליש הנמשך מאלהים
דאלפ"ן דמיו הדעת הם מספר המ' לירופים האחרונים דכל
מספר הק"ך לירופי אלהים דאלפ"ן דמיו הדעת ובין טלם
הם סדר מספר ק"ך לירופים דשם אלהים אחד :

והענין הוא כי מספר הק"ך לירופי אלהים דויד"ן דמיו
התבנה הם מהחלקים והתפשטים בפרטי מוח
התבנה בלורך שלש הימני בחח"ן דפרל"ף מוח התבנה ובלב
השמאלי בבג"ה דפרל"ף מוח התבנה ובלש האמצעי בדת"י
דפרל"ף מוח התבנה ובכל שלש מהם נמחים בו מכל
הלירופים דכל ה' אותיות דשם אלהים דהיינו כי בשלש המ'
הימני דחח"ן שהוא חלקו הלירופים הראשונים דכל הק"ך
לירופי אלהים דויד"ן ח' שבו לירופים המהחילים בחלק וח'
המהחילים בלמ"ד וח' דה' וח' ביד"ד וח' במ"ס פרי מ' לירופים
דשליש הראשונים דחח"ן :

ובער"ן במ' לירופים דשליש השני השמאלי דאלהים דויד"ן
דבג"ה דפרל"ף מוח התבנה שהיה חלקו הלירופים
השנים דכל הק"ך לירופי אלהים דויד"ן בשמאלים בו מכל
הלירופים דכל ה' אותיות אלהים פ"ד הנו' בשליש הראשון :
ובער"ן במ' לירופים דשליש השלישי האמצעי דאלהים דויד"ן
דדת"י דפרל"ף מוח התבנה שהוא חלקו הלירופים
השלישיים האחרונים דכל בק"ך לירופי אלהים דויד"ן בשמאלים
בו מכל הלירופים דכל ה' אותיות אלהים פ"ד המסר
בשליש הראשון :

והוא כי המ' לירופים דשליש הראשון דחח"ן הם אלו
הלירופים לירופי הא' והב' והז' והח' והי"ג והי"ד
והי"ט והכ' והג"ה והכ"ז והל"א והל"ב והל"ג והל"ד והמ"ג
והמ"ד והמ"ט והנ' והנ"ה והנ"ז והס"א והס"ב והס"ג והס"ד
והפ"ג והפ"ד והפ"ט והפ"ה והפ"ז והפ"ח והל"ג והל"ז
והל"ח והק"ג והק"ד והק"ט והק"י והק"ט והק"י הכי אלו
המ' לירופים דשליש הראשון דחח"ן. והמ' לירופים דשליש הב'
דבג"ה הם אלו הלירופים. הלירוף הב' והד' והס' והט'
והי"ז והכ"א והכ"ב והו"ך והכ"ח והל"ג והל"ד והס"ל והמ"ד
והמ"ה והמ"ז והמ"ח והנ"ב והנ"ז והנ"ח והס"ג והס"ד
והס"ט

מטרתם עם הביורורים לתקנם ולחבר הכלים והאורות דמ"ה
וב"ן כסדר הראוי להם כידוע ומשכים להם לז"ן בנחנת מוחין
דלרין לפני שנתקנו ומשך בנחנת מוחין בללם הנמשך לו
מעתיק מלובשים בללם הנמשך מהביורורין דפנימיות דל"א וגם
לזוג את הז"ס הנו"ל דפנימיות דעתיק לתקן הביורורים הנזכר
דפנימיות דפנימיות דז"ן ולחבר הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כראוי
להם כידוע ולהמשך אותם לז"ן בבחי' מוחין מלובשי' בלל' הנמשך
מהביורורים דפנימיות דעתיק שנתקנו ומשכו לו בנחנת
מוחין מלובשים בללמי כל הפרטים שעלו כז"ל וכמו שנבאר
כל זה היטב בפרטות בע"ה :

וזה ע"י שיכין להמשך מהא"ם **נר"ן** דנרנח"ל לכל פרטפי
הא"ק ויכיון להמשך אור בינה דתבנה דא"ק עם
חלק אור (ח) הא"ם המלובש בה ולהבישם גם נבינה
דבינה דא"ק ולהמשיכם ולהעבירם דרך **בינת** דז"ן דא"ק
ולהורידם ולהעבירם דרך כתר ותבנה דכחב"ד דלילות
ולהלבישם בבינת דכחב"ד הנו' דלילות ואז מאיר בהם
הא"ם והם מאירים וממשיכים נרנח"ל דנרנח"ל לכל פרטפי
הלילות והם מאירים ויורדים ומחלבים בנ"ק דלילות יספ"ח
והם נחנת היספ"ח השליש **ואז** יורדים היספ"ח הנו' עם
אור הא"ם המלובש בבינת דכחב"ד דל"י ומחלבים תוך כל
אורך פרטפי בינות דז"ן דלילות שזה נשוא עד (מ"ח ע"א)
שמגיעים וגופים רגליהם ע"ג המסך שבין אלו' לבריאה/
ושם בהיותם מלובשים בהם ומזדווגים **ומהם** עלמם **ולא ע"י**
ז"ן נמשכים דרך המסך שע"ג הבריאה מוחין ושפע והם
בחי' שאר כסות ושונה לפרטפי כחב"ד שהם עתיק וטוק' ווא"א
וטקביה ואו"א ויספ"ח דבריאה וגם כל האורות הנו"ל שהם
אור הא"ם המלובש בבינת דה' פרטפי א"ק המלובשים בבינות
דה' פרטפי האלו' מאירים ומחלבים בפרטוף התבונה וזו
יורד פרטוף התבונה מלובש בפרטוף בינה דמלטה דלילות
ובוקע המסך שעל גבי הבריאה ומחלבים כחב"ד דתבונה
בכחב"ד דבריאה **והט'** טא דרחמי וו"ק שלה בנ"ק דבריאה
והם השם מעלות לכסא ומלכות דתבונה במלכות דבריאה
ויש"א כסא דדינא סנדלפון **ואז** האורות הנו"ל עם אור הא"ם
מחשפטים ומאירים וממשיכים **נרנח"ל** דנרנח"ל בכל פרטפי
הבריאה דלילות ודבריאה התחתון **ואז** מזדווגים פרטפי
הכחב"ד דבריאה וממשיכים מוחין שלימים גדלות פנימיים
ומקיפים **דלחור** ופנים **דלחור** לז"ן דחילוניות ופנימיות
דפנימיות ודפנימיות דחילוניות דח"ב דבינה הכולל דבריאה
ואז הז"ן מזדווגים ומולידים נשמות של מלאכים לירור' ויכיון
להעלות בירורי פרטפי פנימיות דפנימיות דח"ב דבינה דעשיה
ויריה למ"ן לאו"א דבריאה ולזווגם ולהמשך מוחין שלימים
פנימים ומקיפים דלחור ופנים לפרטפי פנימיות דפנימיות
דח"ב דבינה הכולל דלירה ועשיה :

אח"כ יכיון להמשך מו"ק דתבונה המלובשים בנ"ק דבריאה
הארה גדולה להיות נחנת נשמה תוך המוחין
שנמשך לאו"א וז"ן דלירה וממלכות דתבונה הארה לתוך
המוחין שנמשכו לאו"א חו"ן דעשיה :

בענין עליית ונפילת החסדים ידוע ומפורסם במקומות
רבים בספר ע"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג'
ובשער תיקון הנוקבא בע"ח ובספר מ"ס יע"ש שא"ל להמשך
הנבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיחוק וגם המשכה כפל
השני חסדים התחתיים דג"ה לח"ב דטוקבא כי אם אחר
ירידתם וחזרתם למקומם שהוא אחר ירידת והמשכה הב'
ללמי ל"מ בקונה הכל והמשכה הב' ללמי ל"מ בקונה הכל
א"א אם לא אחר ירידה והמשכה הכתר והמשכה הכתר א"א
אם לא ע"י עליית כפילת החסדים וע"כ הוא מוכרח לטיון
כל אותו הסדר :

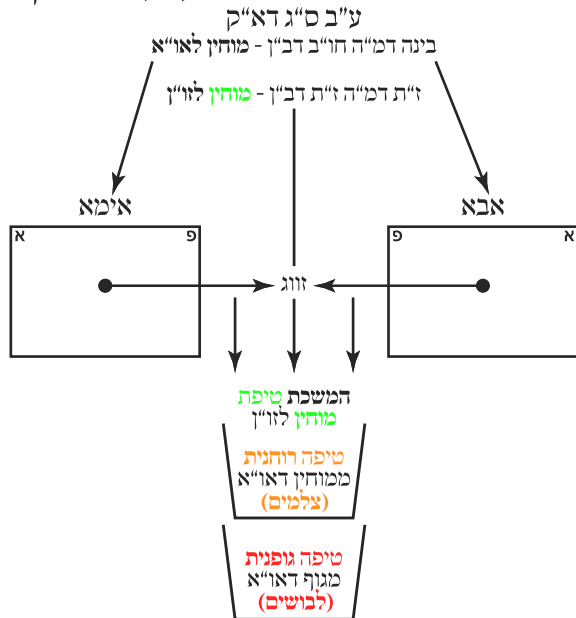
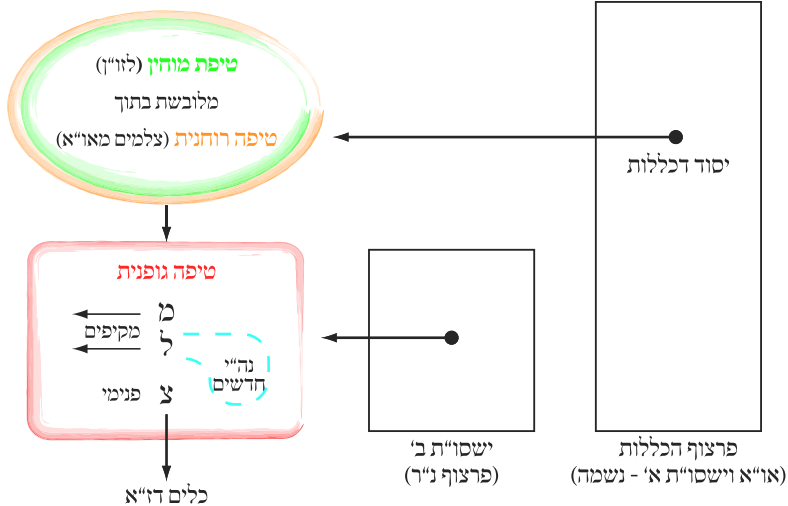
ואותם המקיפים דל"מ הנמשכים בנכנס כסגים הם

הגהות וביאורים (א) ט"ח דף פ"ד וס"ל דף ל"ד ט"ח : (ב) ט"ח דף כ"ז ט"ז : (ג) ט"ח דף ט"ח ט"ח :

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

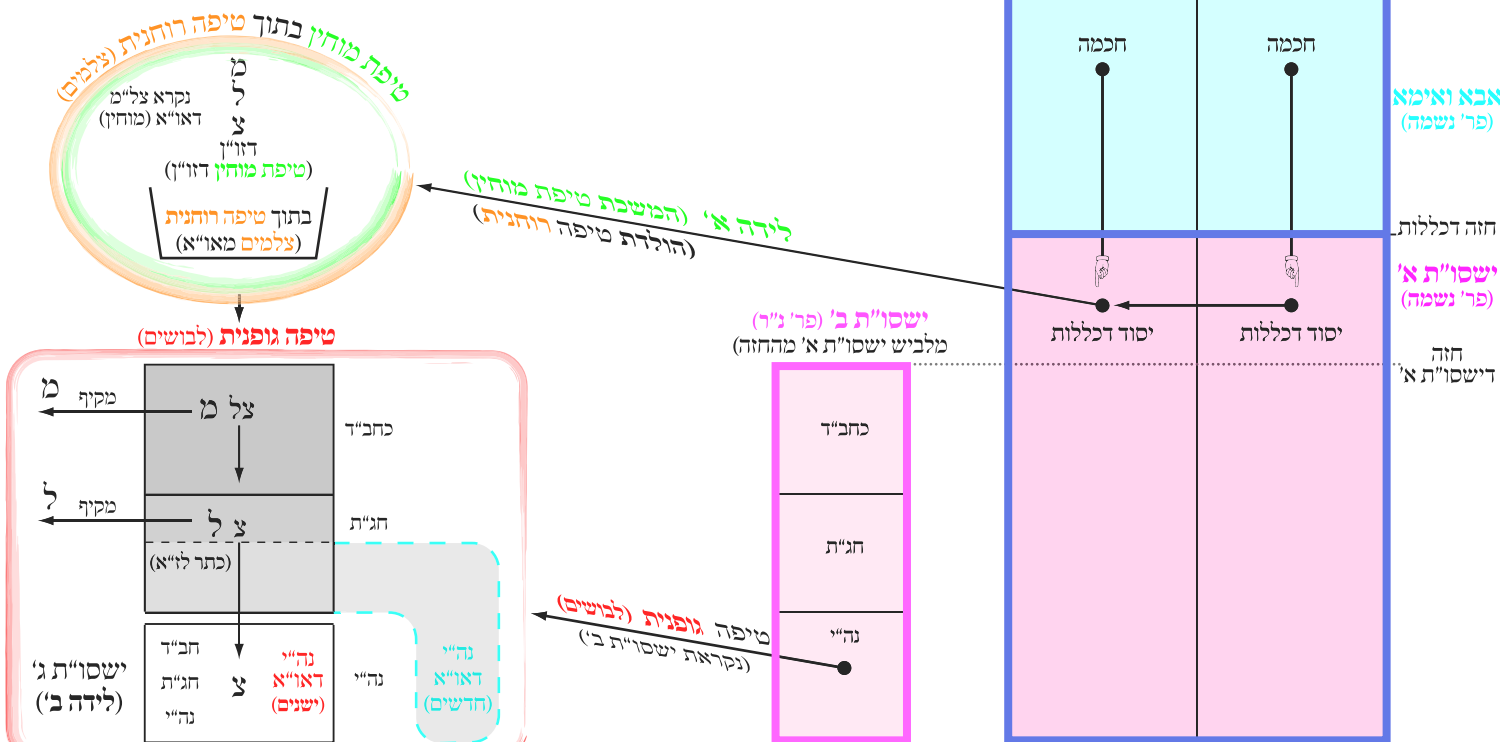
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

